

II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/1208

ze dne 23. prosince 2015

o státní podpoře SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN), kterou poskytla Itálie ve prospěch společnosti Banca Tercas

(oznámeno pod číslem dokumentu C(2015) 9526)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými články ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Komise se z tisku a z internetových stránek banky Tercas-Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo S.p.A. a italského systému pojištění vkladů, tj. italského fondu pojištění vkladů (Fondo Interbancario di Tutela dei Depositi, „FITD“ nebo „fond“), dozvěděla o podpůrné intervenci ze strany FITD ve prospěch této banky.
- (2) Ve dnech 8. srpna 2014 a 10. října 2014 Komise požádala o informace italské orgány, které odpověděly dne 16. září 2014 a 14. listopadu 2014.
- (3) Dopisem ze dne 27. února 2015 („rozhodnutí o zahájení řízení“) oznámila Komise Itálii své rozhodnutí zahájit ve věci výše uvedené podpory řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy.
- (4) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 24. dubna 2015 ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily své připomínky k podpoře.
- (5) Dne 2. dubna 2015 Komise obdržela připomínky Itálie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 136, 24.4.2015, s. 17.

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

- (6) Dne 22. května 2015 Komise obdržela připomínky dvou zúčastněných stran, společnosti Tercas-Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo S.p.A. a společnosti Banca Popolare di Bari S.C.p.A. („BPB“).
- (7) Téhož dne obdržela připomínky italské centrální banky („BOI“) a FITD.
- (8) Dne 9. června 2015 Komise předala tyto připomínky Itálii, aby mohla zaujmout stanovisko. Itálie Komisi informovala, že k předaným připomínkám nemá žádné vyjádření.
- (9) Ve dnech 13. srpna a 17. září 2015 se konaly dvě schůzky s italskými orgány a zúčastněnými stranami, během kterých Itálie rozvedla argumenty předložené ve svých předchozích úředních sděleních.

2. SOUVISLOSTI

2.1. Tercas

- (10) Tercas-Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo S.p.A. je holdingovou společností bankovní skupiny („Tercas“), která působí převážně v regionu Abruzzo. Na konci roku 2011 byla hlavním akcionářem holdingové společnosti Fondazione Tercas (Nadace Tercas), která tehdy vlastnila 65 % holdingové společnosti.
- (11) Na konci roku 2011 do bankovní skupiny Tercas patřila Banca Caripe S.p.A. („Caripe“), regionální banka působící především v regionu Abruzzo, kterou Tercas získala na konci roku 2010 (90 % podíl) a jež byla zahrnuta do konsolidované účetní závěrky Tercas. Tercas měla kapitál ve výši 50 milionů EUR a rezervy v hodnotě 311 milionů EUR.
- (12) Ke konci roku 2011 Tercas vykazovala celková konsolidovaná aktiva ve výši 5,3 miliardy EUR, čisté pohledávky vůči klientům ve výši 4,5 miliardy EUR, závazky vůči klientům ve výši 2,7 miliardy EUR, 165 poboček a 1 225 zaměstnanců.
- (13) Dne 17. dubna 2012, poté co přikročila ke kontrole Tercas⁽³⁾, navrhla italská centrální banka ministroví hospodářství a financí, aby byla na Tercas uvalena zvláštní správa podle článku 70 italského bankovního zákona (Testo Unico Bancario).
- (14) Dne 30. dubna 2012 přijal ministr hospodářství a financí nařízení, kterým byla na banku Tercas uvalena zvláštní správa⁽⁴⁾. Italská centrální banka jmenovala zvláštního správce, aby zjistil situaci, ukončil nesrovnalosti a prosadil vhodná řešení v zájmu vkladatelů.
- (15) Zvláštní správce Tercas zvážil různé možnosti ukončení potíží Tercas. Původně byly vzaty v úvahu dvě možnosti rekapitalizace Tercas, a sice intervence Fondazione Tercas (hlavního akcionáře Tercas) nebo intervence společnosti Credito Valtellinese (která byla vlastníkem podílu ve výši 7,8 %), od těchto možností však bylo postupně upuštěno.
- (16) V říjnu 2013 po dohodě s italskou centrální bankou navázal zvláštní správce Tercas kontakty s BPB, která projevila zájem o kapitálovou injekci do Tercas pod podmínkou, že aktiva Tercas a Caripe budou podrobena šetření hloubkové kontroly a že FITD zcela pokryje nedostatek kapitálu Tercas.
- (17) Dne 25. října 2013 podal zvláštní správce na základě článku 29 stanov FITD žádost k FITD o provedení podpůrné intervence o objemu až 280 milionů EUR spočívající v rekapitalizaci záporného vlastního kapitálu Tercas k 30. září 2013 a v závazku FITD převzít znehodnocená aktiva.

⁽³⁾ V období od 5. prosince 2011 do 23. března 2012 italská centrální banka podrobila Tercas kontrole. V průběhu této kontroly italská centrální banka zjistila řadu rozsáhlých nesrovnalostí a nedostatků ohledně 1) řízení a správy banky, 2) fungování interního auditu, 3) úvěrového procesu a 4) sdělování informací řídicím orgánům a dozorčímu orgánu.

⁽⁴⁾ Z důvodu vážných administrativních nesrovnalostí a vážných porušení právních předpisů.

- (18) Na svém zasedání dne 28. října 2013 výkonný výbor FITD rozhodl o intervenci na podporu Tercas podle čl. 96c odst. 1 písm. d) italského bankovního zákona o objemu až 280 milionů EUR. Dne 29. října 2013 bylo rozhodnutí ve prospěch intervence schváleno správní radou FITD.
- (19) Dne 30. října 2013 požádal FITD italskou centrální banku o povolení této podpůrné intervence, které italská centrální banka udělila dne 4. listopadu 2013. FITD však nakonec tuto podpůrnou intervenci neuskutečnil.
- (20) Dne 18. března 2014 skončilo šetření hloubkové kontroly aktiv Tercas neshodou mezi odborníky z FITD a odborníky z bankovní skupiny („BPB“) pod kontrolou holdingové společnosti Banca Popolare di Bari S.C.p.A. Spor mezi účastníky byl vyřešen tak, že se účastníci dohodli na zásahu rozhodce navrženého italskou centrální bankou. Při hloubkové kontrole bylo zjištěno další znehodnocení aktiv.
- (21) Dne 1. července 2014 FITD předložil italské centrální bance druhou žádost o povolení k provedení podpůrné intervence v Tercas, ale za pozměněných podmínek.
- (22) Italská centrální banka tuto podpůrnou intervenci za pozměněných podmínek ⁽⁵⁾ schválila dne 7. července 2014.
- (23) Italská centrální banka pověřila zvláštního správce Tercas svoláním mimořádné valné hromady akcionářů Tercas dne 27. července 2014, aby rozhodla o pokrytí ztrát zjištěných v průběhu zvláštní správy a o současném navýšení kapitálu o 230 milionů EUR, jež bude vyhrazeno BPB.
- (24) Ztráty Tercas týkající se období od 1. ledna 2012 do 31. března 2014 dosáhly výše 603 milionů EUR. V důsledku celkového znehodnocení zbytkové kapitálové pozice ve výši 337 milionů EUR byla ke dni 31. března 2014 čistá aktiva Tercas záporná a dosáhla výše –266 milionů EUR ⁽⁶⁾.
- (25) Dne 27. července 2014 rozhodla valná hromada akcionářů Tercas ⁽⁷⁾ takto:
- (1) částečně pokrýt ztráty, a to mimo jiné snížením kapitálu na nulu s tím, že budou zrušeny všechny kmenové akcie v oběhu, a
- (2) zvýšit kapitál až na 230 milionů EUR s tím, že budou vydány nové kmenové akcie, které budou vyhrazeny pro BPB. Toto navýšení kapitálu bylo provedeno dne 27. července 2014 a bylo splaceno částečným započtením proti úvěru ve výši 480 milionů EUR poskytnutému Tercas ze strany BPB (odpovídající financování, které BPB poskytla dne 5. listopadu 2013).
- (26) V září 2014 Tercas rekapitalizovala svou dceřinou společnost Caripe prostřednictvím kapitálové injekce ve výši 75 milionů EUR.
- (27) 1. října 2014 byla zvláštní správa Tercas ukončena a BPB jmenovala nové orgány společnosti.
- (28) Dne 30. září 2014 ke konci období zvláštní správy vykazovala Tercas aktiva ve výši 2 994 milionů EUR, závazky vůči klientům ve výši 2 198 milionů EUR, čisté splácené úvěry ve výši 1 766 milionů EUR, rezervy na znehodnocené úvěry ve výši 716 milionů EUR a celkový kapitál tier 1 ⁽⁸⁾ ve výši 182 milionů EUR.
- (29) V březnu 2015 BPB upsala nové navýšení kapitálu Tercas ve výši 135,4 milionu EUR (z toho 40,4 milionu EUR pro dceřinou společnost Caripe), aby čelila dalším ztrátám, ke kterým došlo ve 4. čtvrtletí roku 2014, pokryla náklady na restrukturalizaci v letech 2015 a 2016 a zlepšila kapitálové poměry Tercas.

⁽⁵⁾ Viz 38. bod odůvodnění.

⁽⁶⁾ Čísla uvedená v tomto bodě se vztahují pouze k Tercas-Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo S.p.A., a nikoli k celé skupině Tercas.

⁽⁷⁾ Zápis z valné hromady, spis. č. 125.149, sbírka č. 28.024, 29. července 2014, notář Dott. Vincenzo Galeota.

⁽⁸⁾ Viz poznámka pod čarou 6.

2.2. BPB

- (30) Banca Popolare di Bari S.C.p.A. je holdingovou společností bankovní skupiny BPB. BPB působí především na jihu Itálie. Ke konci roku 2013 BPB evidovala celková aktiva ve výši 10,3 miliardy EUR, pohledávky vůči klientům ve výši 6,9 miliardy EUR, závazky vůči klientům ve výši 6,6 miliardy EUR, 247 poboček a 2 206 zaměstnanců, kapitálový poměr tier 1 ve výši 8,1 % a celkový kapitálový poměr ve výši 11,1 %.
- (31) V prosinci 2014 uskutečnila BPB navýšení kapitálu ve výši 500 milionů EUR, včetně vydání nových akcií o objemu až 300 milionů EUR a vydání podřízené půjčky tier 2 o objemu až 200 milionů EUR. Navýšení kapitálu sloužilo k posílení kapitálových poměrů BPB, na které mělo vliv převzetí Tercas.

2.3. Rámec italských systémů pojištění vkladů a FITD

- (32) Podle směrnice Evropského parlamentu a Rady ⁽⁹⁾ 94/19/ES platné v době, kdy došlo k intervenci FITD týkající se Tercas, nesmí žádná úvěrová instituce přijímat vklady, pokud není členem úředně uznávaného systému pojištění vkladů ⁽¹⁰⁾. Článek 96 italského bankovního zákona zní takto: „*Italské banky se stávají členy jednoho ze systémů pojištění vkladů zřízených a uznávaných v Itálii. Družstevní úvěrové banky se stávají členy systému pojištění vkladatelů zřízeného v rámci jejich oblastí.*“ ⁽¹¹⁾
- (33) V současné době v Itálii působí dva systémy pojištění vkladů:
- (1) FITD, který byl uznán jako systém pojištění vkladů dne 10. prosince 1996 a má podobu povinného soukromoprávního konsorcia ⁽¹²⁾. V současné době je FITD jediným v Itálii zřízeným a uznávaným systémem pojištění vkladů, v němž je členství otevřeno pro jiné banky než úvěrové družstevní banky ⁽¹³⁾. Podle článku 2 stanov FITD, které schválila italská centrální banka, „*jsou členy fondu italské banky s výjimkou úvěrových družstevních bank*“.
- (2) Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo (Fond pojištění vkladatelů družstevních úvěrových bank, „FGDCC“), zákonem zřízený systém pojištění vkladů, v němž je členství vyhrazeno – ale také uloženo – družstevním úvěrovým bankám.
- (34) V souladu s článkem 96a italského bankovního zákona a článkem 29 stanov FITD může FITD za stanovených podmínek provádět podpůrné intervence ve prospěch členských bank, na něž je uvalena zvláštní správa.
- (35) Tyto intervence jsou financovány *ex post* z povinných příspěvků členských bank. Jednotlivé příspěvky jsou vyčísleny v souladu s příslušnými ustanoveními stanov ⁽¹⁴⁾ v poměru odpovídajícím výši pojištěných vkladů, které vlastní každá jednotlivá banka. Příspěvky nejsou přímo zaneseny do rozpočtu FITD, ale jsou uvedeny na oddělených účtech pro každou intervenci, ke které se vztahují.
- (36) Rozhodnutí o podpůrných intervencích přijímají dva řídicí orgány FITD:
- (1) Správní rada ⁽¹⁵⁾, která rozhoduje absolutní většinou členů přítomných na zasedání, na kterém je rozhodnutí přijímáno. Předsedu správní rady volí členové správní rady. Zbývající členové správní rady jsou vybíráni

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5).

⁽¹⁰⁾ Viz čl. 3 odst. 1 směrnice 94/19/ES.

⁽¹¹⁾ V ostatních jazykových verzích dokumentu uvádí tato poznámka pod čarou původní citaci v italštině: „*Le banche italiane aderiscono a uno dei sistemi di garanzia dei depositanti istituiti e riconosciuti in Italia. Le banche di credito cooperative aderiscono al sistema di garanzia dei depositanti costituito nel loro ambito*“.

⁽¹²⁾ Na své internetové stránce se FITD představuje jako „consorzio obbligatorio – povinné konsorcium“.

⁽¹³⁾ Družstevní úvěrové banky se nemohou stát členy FITD. Tyto banky se musí stát členy systému pojištění vkladů zřízeného v oblasti družstevního půjčování – Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo.

⁽¹⁴⁾ Viz článek 25 stanov a články 9 až 14 přílohy stanov.

⁽¹⁵⁾ Viz články 3 až 15 stanov FITD.

v poměru odpovídajícím výši pojištěných vkladů, které každá banka vlastní, upřednostňovány jsou proto subjekty, které platí větší příspěvky, přičemž je však zaručeno, že budou zastoupeny i menší banky ⁽¹⁶⁾. Ostatní členové správní rady, jichž je v současné době 23, jsou převážně zástupci hlavních členských bank ⁽¹⁷⁾; v současnosti mají po dvou zástupcích společnosti Unicredit, Intesa Sanpaolo a Monte dei Paschi di Siena. Členem správní rady je i předseda italské bankovní asociace (Associazione Bancaria Italiana (ABI)).

- (2) Výkonný výbor ⁽¹⁸⁾, který rozhoduje většinou členů přítomných na zasedání, na němž je rozhodnutí přijímáno. Výkonný výbor se skládá z předsedy správní rady, místopředsedy správní rady, který zastává i funkci místopředsedy výkonného výboru, a dalších šesti členů správní rady.
- (37) Výkonný výbor má pravomoc rozhodovat o podpůrných intervencích ve formě financování a záruk ⁽¹⁹⁾, zatímco rozhodovací pravomoc ohledně nabývání podílů a jiných technických forem podpory přísluší správní radě na návrh výkonného výboru ⁽²⁰⁾.

3. OPATŘENÍ

- (38) Podpůrná intervence FITD, kterou italská centrální banka povolila dne 7. července 2014, se skládá z těchto opatření:
- (1) *Opatření 1*: nevratný příspěvek ve výši 265 milionů EUR na pokrytí záporného vlastního kapitálu banky Tercas;
- (2) *Opatření 2*: záruka ve výši 35 milionů EUR (na dobu tří let) na pokrytí úvěrového rizika spojeného s určitými expozicemi Tercas vůči [...] ⁽²¹⁾. Expozice (dvě tzv. „bullet“ (jednorázově splatná) financování se splatností dne 31. března 2015) byly dlužníky k datu splatnosti zcela uhrazeny, a záruka tudíž zanikla, aniž byla použita.
- (3) *Opatření 3*: záruka ve výši až 30 milionů EUR na pokrytí dodatečných nákladů vyplývajících z platby daní v souvislosti s opatřením 1. Tyto platby by byly potřebné, pokud by opatření 1 nebylo na základě italských právních předpisů (*) od daně osvobozeno. Toto zvláštní osvobození od daně pro podpůrné intervence FITD podle příslušných právních předpisů podléhá schválení ze strany Evropské komise. V daném případě FITD zaplatil Tercas celou částku ve výši 30 milionů EUR dříve, než Komise přijala rozhodnutí o osvobození od daně.

4. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (39) Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení přijala předběžné stanovisko, že neoznámená opatření mohou představovat státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a vyjádřila pochybnosti o slučitelnosti opatření s vnitřním trhem.
- (40) Komise předběžně dospěla k závěru, že podpůrnou intervencí FITD lze přičíst italskému státu a že prostředky FITD podléhají veřejné kontrole. Konkrétně intervence FITD vyplývají z veřejného mandátu stanoveného státem: jednotný zákon o bankovníctví je základem pro uznání FITD jako povinného systému pojištění vkladů;

⁽¹⁶⁾ Viz čl. 12 odst. 3 stanov FITD.

⁽¹⁷⁾ Viz čl. 13 odst. 10 stanov FITD. V současné době jsou společnosti Unicredit, Intesa Sanpaolo a MPS zastoupeny každá 2 členy. Společnosti Credito, Credito Valtellinese, BNL, Deutsche Bank, Cariparma, Veneto Banca, CheBanca, BPM, Banco Desio a della Brianza, UBI, Banca di Credito Popolare Torre del Greco, Cassa di Risparmio di Rimini, Banca Popolare Pugliese, Unipol Banca, Banco popolare, Banca Popolare dell'Emilia Romagna a Banca del Piemonte jsou každá zastoupeny jedním členem.

⁽¹⁸⁾ Viz články 16 až 18 stanov FITD.

⁽¹⁹⁾ Čl. 17 odst. 1 písm. a) stanov FITD.

⁽²⁰⁾ Čl. 14 odst. 1 písm. e) stanov FITD.

⁽²¹⁾ Čl. 1 odst. 627 a odst. 628 zákona z roku 2014 o rozpočtové stabilitě (zákon č. 147/2013) uvádí: „627. Za účelem zajištění hospodářského a finančního ozdravení subjektů podléhajících zvláštní správě nepředstavují podpůrné intervence FITD zdanitelný příjem. 628. Účinnost ustanovení odstavce 627 podléhá schválení Evropské komise.“

(*) Důvěrné informace.

článek 96a italského bankovního zákona umožňuje FITD zasáhnout jinými způsoby než vyplacením náhrady pojištěným vkladatelům při likvidaci; stanoví FITD schvaluje italská centrální banka. Kromě toho, pokud FITD zasáhne v jiných případech než při likvidaci a jinými prostředky, tyto intervence vždy podléhají povolení ze strany italského státu prostřednictvím italské centrální banky.

- (41) Co se týče existence selektivní výhody, Komise poznamenala, že FITD při intervencích nejednal v postavení subjektu v tržním hospodářství vzhledem k tomu, že poskytl podporu prostřednictvím nevratného příspěvku na pokrytí záporného kapitálu a nepožadoval žádný poplatek za záruky poskytnuté ve prospěch Tercas. Tato opatření umožnila Tercas, aby neodešla z trhu, k čemuž by bez této podpory došlo.
- (42) Komise předběžně dospěla k závěru, že opatření jsou v daném regionu selektivní, neboť se vztahují pouze na Tercas a narušují hospodářskou soutěž tím, že brání úpadku a odchodu příjemce podpory z trhu. Kromě toho Tercas soutěží se zahraničními společnostmi, což ovlivňuje obchod mezi členskými státy.
- (43) Komise měla za to, že opatření 1, 2 a 3 představují státní podporu, neboť byla přiznána v rozporu s povinnostmi stanovenými v čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

5. PŘIPOMÍNKY ITÁLIE A ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

5.1. Státní prostředky a přičitatelnost státu

5.1.1 Připomínky Itálie ⁽²²⁾

- (44) Itálie má za to, že opatření týkající se podpůrné intervence nejsou imperativní, neboť FITD měl plnou svobodu rozhodnout, v jaké fázi zasáhne, v jakém rozsahu a jakými konkrétními způsoby. Kromě toho tato opatření nebyla ve vztahu přímé zastupitelnosti s povinnými účely stanovenými italským bankovním zákonem, jejich cílem bylo spíše přímé sledování jiného nebo dalšího účelu, tedy ozdravení banky v nesnázích. Jakýkoli účel, který by se mohl shodovat s účelem ochrany vkladatelů, by byl výlučně náhodný. V této souvislosti není odkaz Komise na věc T-251/11, *Rakousko v. Komise (Rakouský zákon o zelené elektřině)*, ⁽²³⁾ na místě. Uvedená věc se týká předpisu, kterým se stanoví osvobození od daně, které je ze své definice veřejné povahy a ospravedlňuje předpoklad, že opatření lze přičíst státu.
- (45) Itálie dále tvrdí, že výklad Komise vycházející z určitého předpokladu existence státní podpory při jakékoli intervenci systému pojištění vkladů nevychází ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ⁽²⁴⁾ (která ještě nebyla přijata a lhůta k jejímu provedení ještě neuplynula, když byla opatření přijata). Tento výklad Komise nenachází oporu ani ve sdělení o bankovníctví z roku 2013 ⁽²⁵⁾. Konkrétně podle bodu 63 tohoto sdělení se to, zda lze rozhodnutí o použití finančních prostředků z fondů pojištění vkladů případně přičíst státu, posuzuje případ od případu; článek 11 směrnice 2014/49/EU nezakládá obecnou povinnost předběžného oznámení jakékoli intervence fondů pojištění. Předběžné oznámení Komisi je nutné pouze v případě, kdy je v důsledku konkrétní kontroly zjištěno, že podpůrné opatření představuje státní podporu.
- (46) Pokud jde o to, zda lze intervenci FITD přičíst Itálii, italské orgány zakládají svou analýzu na kritériu přičitatelnosti, jež bylo vypracováno v rámci věci *Stardust Marine* ⁽²⁶⁾, které v daném případě nebylo splněno z důvodů uvedených níže. Zaprvé, FITD je soukromoprávní subjekt, který rozhoduje výlučně prostřednictvím své valné

⁽²²⁾ Italským veřejným orgánem, který Komisi předal připomínky, je ministr hospodářství a financí.

⁽²³⁾ Věc T-251/11, *Rakousko v. Komise (Rakouský zákon o zelené elektřině)*, ECLI:EU:T:2014:1060.

⁽²⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

⁽²⁵⁾ Sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. srpna 2013 („sdělení o bankovníctví“), (Úř. věst. C 216, 30.7.2013, s. 1).

⁽²⁶⁾ Věc C-482/99, *Francie v. Komise („Stardust Marine“)*, ECLI:EU:C:2002:294.

hromady a svých řídicích orgánů, jejichž členové jsou všichni zástupci členských bank a jednají zcela samostatně. Rozhodovací proces týkající se podpůrných intervencí byl zcela nezávislý, aniž byla stanovena nějaká aktivní účast italské centrální banky nebo jakéhokoli jiného veřejnoprávního subjektu. Skutečnost, že se zástupce italské centrální banky účastní zasedání řídicích orgánů FITD, nelze uplatnit jako indicii aktivní spoluúčasti italské centrální banky na rozhodovacích procesech fondu, neboť úloha zastupování zcela ustoupila pasivní úloze pozorovatele.

- (47) Itálie dále tvrdí, že pravomoc italské centrální banky schvalovat stanovy FITD a jejich případné změny a také povolovat jednotlivé intervence nemá vliv na nezávislost FITD, neboť je omezena na pouhé následné povolení, které banka provádí jakožto orgán dozorující a řídicí řešení krizí ve smyslu italského bankovního zákona. Rozhodnutí italské centrální banky představuje ratifikační opatření omezené na následnou formální kontrolu zákonnosti soukromoprávního aktu, který byl již ve všech prvcích dokonán. Tato analýza byla podložena fakty, zejména povolením, které italská centrální banka udělila FITD a v němž uznala, že neprovedla žádný přezkum rozhodnutí FITD. Na podporu této argumentace Itálie tvrdí, že daný případ vykazuje zjevné analogie s případem *Sicilcassa* ⁽²⁷⁾, v němž Komise dospěla k závěru, že intervence nepředstavuje státní podporu vzhledem k rozhodující účasti soukromých subjektů.
- (48) Co se týče důkazů, na které Komise odkazuje v rozhodnutí o zahájení řízení, podle Itálie neprokazují vměšování italské centrální banky do rozhodovacího procesu FITD. Podle Itálie zvláštní správce, třebaže ho jmenuje italská centrální banka, nemá pravomoc přímo ovlivňovat rozhodnutí FITD o přidělení prostředků ve prospěch banky v nesnázích. Správce naopak jedná jako vedoucí a zákonný zástupce banky pod zvláštní správou, a nikoli jménem italské centrální banky. Jinými slovy Itálie zdůraznila veškeré soukromoprávní pravomoci rozpuštěných řídicích orgánů. Zadruhé Itálie zpochybňuje existenci indicie svědčící o vměšování italské centrální banky. Itálie má za to, že výňatek ze sdělení generálního ředitele FITD datovaný dne 28. května 2014, ve kterém se uvádí, že zástupce italské centrální banky „vyzval fond, aby se snažil o vyváženou dohodu s BPB, co se týče pokrytí nedostatku kapitálu (...)“, má být vykládán jako přání, a nikoli jako nařízení. A konečně se podle Itálie v žádném zápisu o rozhodnutích přijatých řídicími orgány FITD v souvislosti s intervencí ve prospěch Tercas nenalézá žádný postoj italské centrální banky, který by naznačoval vliv, který tato banka vykonává na fond.

5.1.2 Přípomínky italské centrální banky ⁽²⁸⁾

- (49) Ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení italská centrální banka odmítá, že lze podpůrnou intervencí FITD přičíst státu, neboť:
- (1) FITD nevykonává veřejný politický mandát v rámci podpory úvěrových institucí;
 - (2) italská centrální banka ani obecně, ani v daném případě nerozhoduje spolu s FITD o podpůrných intervencích ve prospěch určitých podniků a nekontroluje soulad práce FITD s veřejnými mandáty, které jsou mu případně uděleny;
 - (3) daný případ se značně odlišuje od podpůrných opatření, která přijalo Dánsko, Španělsko a Polsko a která jsou citována v poznámce pod čarou č. 28 rozhodnutí o zahájení řízení, u nichž Komise dospěla k závěru, že prostředky použité při intervencích systémů pojištění vkladů byly k dispozici veřejným orgánům, a intervence jsou tudíž přičitatelné státu.
- (50) Pokud jde o první bod, podle italské centrální banky jediný veřejný mandát systému pojištění vkladů představovalo vyplacení náhrady vkladatelům: ustanovení čl. 96a odst. 1 poslední věty italského bankovního zákona, na jehož základě může FITD intervenovat jinými způsoby než vyplacením náhrady vkladatelům v případě likvidace, nemůže znamenat, že státu lze přičíst intervence FITD, které nejsou vyplacením náhrad vkladatelům, ani udělení veřejného politického mandátu FITD. Toto ustanovení se omezuje na umožnění jiných forem intervence.

⁽²⁷⁾ Rozhodnutí Komise 2000/600/ES ze dne 10. listopadu 1999, kterým se uděluje podmíněčný souhlas s podporou poskytnutou Itálií sicilským státním bankám Banco di Sicilia a Sicilcassa, Úř. věst. L 256, 10.10.2000, s. 21.

⁽²⁸⁾ Italská centrální banka předložila své připomínky jako třetí strana, a proto v tomto oddíle rozhodnutí nejsou tyto připomínky uvedeny jako připomínky Itálie. Nicméně jelikož italská centrální banka je veřejnoprávní instituce, jejíž jednání jako takové odpovídá jednání členského státu a není vyloučeno z působnosti článku 107 Smlouvy z důvodu, že je ústavně nezávislým orgánem, když je v oddíle rozhodnutí s názvem „Posouzení opatření“ uváděna Itálie, vztahuje se to rovněž k této instituci.

- (51) Odkaz ve směrnici 2014/49/EU na selhání úvěrových institucí pouze uvádí, že obecnou úlohou opatření je snížit náklady na intervence systémů pojištění tím, že budou předcházet výplatám náhrad vkladatelům a tím i úpadku bank. Skutečnost, že směrnice 2014/49/EU nestanoví jako podmínku, aby byla podpůrná opatření systémů pojištění vkladů předložena Komisi, znamená, že prostor pro diskreční rozhodování o opatřeních nemůže sám o sobě představovat důkaz, že je systému pojištění vkladů udělen veřejný mandát.
- (52) Italská centrální banka má dále za to, že článek 29 stanov FITD, podle něhož FITD může intervenovat na podporu banky pod zvláštní správou, pouze „pokud existují perspektivy restrukturalizace a pokud lze předpokládat menší náklady než náklady vzniklé v případě likvidace“, sděluje něco zcela jiného ohledně výňatku z rozhodnutí o zahájení, v němž Komise tvrdí, že Itálie dovolila svému systému pojištění vkladů intervenovat s cílem „předejít úpadku úvěrové instituce“.
- (53) Konečně skutečnost, že italská centrální banka musí podpůrné intervence FITD povolovat, neznamená, že FITD sleduje cíl veřejného zájmu. Tvrdit opak by se rovnalo úvaze, že veškeré bankovní činnosti podléhající dohledu Evropské centrální banky nebo italské centrální banky jsou činnosti určené veřejným zájmem. Italská centrální banka je mimoto povinna jednat nezávisle na státu podle článku 19 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ⁽²⁹⁾.
- (54) Co se týká druhého bodu, italská centrální banka vykonává pravomoc dohledu pouze v souvislosti s cíli ochrany střadatelů, stability bankovního systému a řádného a obezřetného řízení bank (článek 5 italského bankovního zákona). Ustanovení čl. 96b odst. 1 písm. b) italského bankovního zákona, podle něhož italská centrální banka „koordinuje činnost systémů pojištění s disciplínou bankovních krizí a s činností dohledu“, pouze uděluje italské centrální bance obecnou pravomoc k zajištění soudržnosti činností systémů pojištění vkladů s činností dohledu; tato pravomoc je vykonávána pouze prostřednictvím povolení intervence.
- (55) Poněvadž je italská centrální banka povinna jednat nezávisle na státu, nemůže být výkon jejích pravomocí nad FITD v souvislosti s intervencí na podporu banky považován za veřejnou kontrolu nad prostředky nebo vázán na veřejný mandát. Z toho důvodu projednávaná věc vykazuje nepochybnou podobnost s věcí *Doux Élevage* ⁽³⁰⁾.
- (56) Italská centrální banka dále tvrdí, že se nepodílela ani na vypracování, ani na uskutečnění podpůrné intervence FITD a že případné styky mezi bankou a FITD ve fázi předcházející formálnímu podání žádosti FITD o schválení centrální italské bance nelze klasifikovat jako podíl na těchto opatřeních. Italská centrální banka pouze poskytla základní orientaci, a to výlučně s ohledem na právní parametry, kterými se následná povolovaná intervence řídila.
- (57) Skutečnost, že italská centrální banka jmenovala zvláštního správce a dohlíží na jeho činnost, je v daném případě irelevantní vzhledem k tomu, že úkoly a cíle zvláštního správce se zásadně neliší od úkolů a cílů běžného správce soukromého podniku v krizi, a tento zvláštní správce tedy nejednal jménem italské centrální banky.
- (58) Zástupce italské centrální banky se účastní zasedání správní rady a výkonného výboru FITD jako pozorovatel bez hlasovacího práva. Skutečnost, že spor mezi FITD a BPB týkající se výše záporného kapitálu Tercas řešil rozhodce, kterého jmenovala italská centrální banka, postrádá význam, protože strany zcela nezávisle a po vzájemné dohodě italskou centrální banku požádaly, aby jim navrhla nějakého kandidáta, jehož pak následně jmenovaly rozhodcem. BPB by italskou centrální banku nežádala o jmenování rozhodce, pokud by italská centrální banka hrála ve FITD „řídící a vedoucí“ úlohu.
- (59) Co se týká třetího bodu, daný případ se liší od případů citovaných v bodu 44 rozhodnutí o zahájení řízení, kdy Komise dospěla k závěru, že intervence systému pojištění vkladů při restrukturalizaci a likvidaci představují státní podporu.

⁽²⁹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽³⁰⁾ Věc C-677/11, *Doux Élevage SNC a další*, ECLI:EU:C:2013:348, zejména bod 41.

- (60) V případě dánského režimu podpor na likvidaci ⁽³¹⁾ 1) vnitrostátní právní úprava podrobně stanovila podmínky pro podpůrné intervence, 2) výbor pověřený posouzením nákladů různých variant řešení byl jmenován ministerstvem hospodářství a obchodu, 3) tento výbor měl posoudit, zda je kupující schopen řídit banku v krizi a zda je řešení obchodně udržitelné, 4) rozhodnutí systému pojištění vkladů bylo založeno na posouzení a doporučení uvedeného výboru, 5) správní radu systému pojištění vkladů jmenovalo ministerstvo hospodářství a obchodu a 6) toto ministerstvo také muselo schválit dohodu mezi kupující bankou a systémem pojištění vkladů.
- (61) V případě, který se týkal režimu likvidace polských úvěrových družstev ⁽³²⁾, byly pobídky poskytnuté systémem pojištění vkladů nedílnou součástí režimu likvidace úvěrových družstev, který byl vypracován polskými orgány a oznámen Komisi jako státní podpora. Systém pojištění vkladů navíc „podléhal kontrole vlády prostřednictvím hlasovacích práv ve správní radě fondu a prostřednictvím řady okolností, kdy mělo ministerstvo financí právo zasáhnout a přijmout přímá rozhodnutí mající vliv na fungování fondu“. Předsedovi správní rady fondu jmenovanému ministrem financí dále příslušel rozhodující hlas v případě rovnosti hlasů.
- (62) Co se týče rozhodnutí o restrukturalizaci španělské banky CAM a Banco CAM ⁽³³⁾, španělské orgány využily finanční pomoci Fondu pro řádnou restrukturalizaci bank ⁽³⁴⁾, což je fond podpor na likvidaci kontrolovaný státem a španělským fondem pojištění vkladů. Kladné rozhodnutí fondu o intervenci se nezakládalo na nezávislém rozhodnutí tohoto fondu, jelikož intervence tohoto fondu spadala do rámce širší záchranné operace, o které rozhodly a kterou provedly španělské orgány.

5.1.3 Připomínky dalších zúčastněných stran

- (63) Ostatní zúčastněné strany, tedy FITD, BPB a Tercas, mají především obecně za to, že veřejný charakter prostředků a přičitatelnost státu jsou dvě různé kumulativní podmínky. Prostředky soukromého původu nemohou být pokládány za veřejné na základě posouzení, podle kterého lze použití těchto prostředků přičíst státu.
- (64) Ostatní zúčastněné strany se domnívají, že Komise nesprávně tvrdila, že je vysoce pravděpodobné, že systémy pojištění vkladů udělují státní podpory, neboť tyto systémy jednají na základě veřejného mandátu a zůstávají pod kontrolou veřejných orgánů. V této souvislosti uvádějí, že sdělení o bankovním z roku 2013 nezmiňuje povahu státní podpory systémů pojištění vkladů, že směrnice 94/19/EU neuvádí slučitelnost alternativních intervencí k výplatě náhrad vkladatelům s pravidly pro státní podpory a že směrnice 2014/49/EU zaujímá k slučitelnosti těchto opatření s rámcem státních podpor neutrální postoj.
- (65) Ostatní zúčastněné strany mají za to, že Komise předběžně dospěla k závěru, že intervence FITD je třeba přičíst státu na základě prostého důvodu, že tyto intervence jsou stanoveny zákonem, zatímco ve věcech *PreussenElektra* ⁽³⁵⁾ a *Doux Élevage* ⁽³⁶⁾ Soudní dvůr výslovně vyloučil, že uložení takového opatření zákonem státu mohlo být považováno za skutečnost, která by mohla danému opatření udělit charakter státní podpory. Ve věci *Austrian Green Electricity Act* ⁽³⁷⁾ Tribunál zohlednil další skutečnosti, které ukazovaly „rozšířený“ vliv a kontrolu státu nad ÖMAG (akciovou společností pověřenou kontrolou předmětného opatření).
- (66) Ostatní zúčastněné strany se domnívají, že správný výklad vnitrostátní právní úpravy, na kterou je odkazováno, a rozhodovací mechanismus FITD v souvislosti s podpůrnými intervencemi fondu, jejichž cílem je zabránit nezvratným bankovním krizím, prokazuje, že skutečnosti uváděné Komisí, které ji vedly k předběžnému závěru, že

⁽³¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 1. srpna 2011 ve věci SA.33001 (11/N) – Dánsko – Část B – Změna dánského úpadkového režimu úvěrových institucí (Úř. věst. C 271, 14.9.2011, s. 1).

⁽³²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 18. února 2014 ve věci SA.37425 (2013/N) – Polsko – Režim řádného ukončení činnosti úvěrových družstev (Úř. věst. C 210, 4.7.2014, s. 1).

⁽³³⁾ Rozhodnutí Komise C(2012) 3540 ze dne 30. května 2012 ve věci SA.34255 (12/N) Španělsko – Restrukturalizace CAM a Banco CAM (Úř. věst. C 173, 19.6.2013, s. 1).

⁽³⁴⁾ Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria.

⁽³⁵⁾ Věc C-379/98, *PreussenElektra*, EU:C:2001:160, zejména bod 61 a násl.

⁽³⁶⁾ Viz poznámka pod čarou 30.

⁽³⁷⁾ Viz poznámka pod čarou 23.

intervence FITD odpovídá veřejnému mandátu, jsou neopodstatněné. Zakládají svou argumentaci na tom, že článek 96a italského bankovního zákona pouze stanoví, že systémy pojištění vkladů „*mohou stanovit další případy a formy intervence*“⁽³⁸⁾. V důsledku tohoto nezávazného charakteru intervence není jednání FITD spojeno s jeho statutárním posláním.

- (67) Ostatní zúčastněné strany podotýkají, že alternativní intervenční nástroje výplaty náhrad vkladatelům existovaly již od zřízení FITD v roce 1987, před vstupem článku 96a italského bankovního zákona v platnost.
- (68) FITD uvádí, že je soukromoprávním subjektem kontrolovaným a řízeným členskými bankami a že jedná jako hybná síla pro realizaci intervencí přímo spojených s členskými bankami tím, že používá prostředky, které jim přísluší. Mimoto bylo rozhodnutí o podpoře ve prospěch Tercas přijato řídicími orgány FITD, které jsou složeny výhradně z členských bank. Z listinných důkazů vyplývá, že řídicí orgány FITD pečlivě posoudily alternativní možnosti a provedení požadavku nejmenších nákladů za účelem větší ochrany zájmů členských bank a v zájmu snížení nákladů a rizik intervence.
- (69) Řídicí orgán FITD zcela samostatně rozhodl, zda, kdy a jakým způsobem budou provedena podpůrná opatření podřízená pouze kritériu „nejmenších nákladů“ v porovnání s vyplacením náhrad vkladatelům. FITD při přijímání podpůrných opatření nejedná v rámci veřejného mandátu. Stanovy FITD jsou zcela v souladu s právními předpisy odvětví, i když nestanoví nebo výslovně nezakazují jakýkoli alternativní způsob intervence. Žádný veřejný orgán nemůže FITD nutit k intervenci a cílem následného schválení italské centrální banky je výhradně kontrola přiměřenosti intervence ve prospěch banky, která je příjemcem, z hlediska obezřetnostního dohledu, tak aby byla intervence slučitelná s požadavky ochrany strádatelů a stability úvěrového systému.
- (70) Ostatní zúčastněné strany dále uvádějí, že podle stanov není členství ve FITD povinné a že banky mají možnost zřídit alternativní systém pojištění vkladů, jehož členy se stanou. V této souvislosti odkazují na existenci zvláštního systému pojištění vkladů (Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo – FDGCC) pro družstevní úvěrové banky⁽³⁹⁾, které nejsou členy konsorcia FITD.
- (71) Ostatní zúčastněné strany tvrdí, že stát nikterak nezasahuje do jmenování členů řídicích orgánů FITD ani do rozhodovacího procesu (skutečnost, že italská centrální banka se účastní jako pozorovatel bez hlasovacího práva, nemá vliv na nezávislé rozhodování FITD). Tvrdí, že ve svém rozhodnutí týkajícím se záchranu dánské banky Roskilde⁽⁴⁰⁾ Komise odkazovala na rozhodovací proces nezávislý na subjektu, který ručí za opatření, aby se vyloučilo, že poskytnutí záruky bance v krizi ze strany sdružení založeného a financovaného výhradně vnitrostátními bankami, jehož funkcí je podpora finančních institucí, vyžaduje státní prostředky. S odvoláním na věc EARL *Salvat père et fils*⁽⁴¹⁾ ostatní zúčastněné strany tvrdí, že existence státní podpory předpokládá, že stát je přítomen v řídicích orgánech organizace a může vnucovat svá rozhodnutí.
- (72) Ostatní zúčastněné strany tvrdí, že FITD je orgán, který zastupuje zájmy svých členských bank, a že pravomoci udělené italské centrální bance v rámci akcí FITD umožňují samotné italské centrální bance pouze sledovat její obecné cíle dohledu, tedy konkrétně kontrolu řádného a obezřetného řízení subjektů podléhajících jejímu dohledu a ochranu zájmů vkladatelů. Z obecné povahy úkolu italské centrální banky koordinovat činnosti systémů pojištění vkladů na základě právních předpisů o bankovních krizích a o činnostech dohledu tedy nelze vyvodit závěr, že prostředky FITD jsou pod stálou kontrolou státu.
- (73) Skutečnost, že italská centrální banka jmenuje pro banky v krizi zvláštního správce, neznamená spojení s veřejnou sférou, neboť právní základ této pravomoci (článek 70 a násl. italského bankovního zákona) je čistě technické povahy a nachází odůvodnění a opodstatnění ve zvláštnosti odvětví. Mimoto pouhé indicie, že určité opatření sleduje cíl veřejného zájmu, nejsou dostačující pro závěr, že je tímto opatřením poskytnuta státní podpora⁽⁴²⁾.

⁽³⁸⁾ Zdůraznění přidáno.

⁽³⁹⁾ V ostatních jazykových verzích dokumentu uvádí tato poznámka pod čarou původní citaci v italštině. V italské verzi je poznámka zachována pouze kvůli shodě číslování mezi jednotlivými jazykovými verzemi.

⁽⁴⁰⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 31. července 2008 ve věci NN 36/08 – Dánsko – Roskilde bank A/S (Úř. věst. C 238, 17.9.2008, s. 5).

⁽⁴¹⁾ Věc T-136/05, EARL *Salvat père & fils* v. *Komise*, EU:T:2007:295, bod 154.

⁽⁴²⁾ Stanovisko generálního advokáta Watheleta ve věci *Doux Élevage*.

- (74) Právomoc italské centrální banky schvalovat jednotlivé intervence podle čl. 96b odst. 1 písm. d) italského bankovního zákona a podle čl. 3 odst. 2 stanov FITD nezbavuje „FITD nezávislého úsudku“ ohledně toho, zda, kdy, kolik a jakým způsobem provést případné alternativní intervence. Povolení intervencí FITD italskou centrální bankou představuje výlučně kontrolu *ex post* (svobodně přijatých) rozhodnutí FITD s ohledem na ochranu obecných zájmů, k níž je italská centrální banka institucionálně předurčena.
- (75) Ostatní zúčastněné strany dále odkazují na rozhodnutí Komise ve věci státních podpor pro Banco di Sicilia a Sicilcassa ⁽⁴³⁾, ve kterém Komise dospěla k závěru, že intervence FITD ve prospěch těchto bank nepředstavuje státní podporu, aniž by zohlednila úlohu italské centrální banky v souvislosti s činnostmi prováděnými FITD.
- (76) Ostatní zúčastněné strany tvrdí, že stejně jako ve věci *Doux Élevage* veřejná kontrola nad FITD nepřesahuje rámec pouhé formální kontroly platnosti a zákonnosti jednání fondu a vylučuje kontrolu politické účelnosti a souladu s politikou orgánů veřejné moci, neboť tak jako ve věci *Doux Élevage* rozhodl o použití vlastních prostředků samotný FITD. Obdobně ve věci *Pearle* ⁽⁴⁴⁾ holandská vláda potvrdila, že nařízení přijatá subjekty jako např. HBA, která stanovila finanční náklady této věci, musela být schválena orgány veřejné moci.
- (77) FITD uvádí, že zvláštní správce nebyl zástupcem orgánu dohledu, přestože byl jmenován italskou centrální bankou. Zvláštní správce se těšil značné samostatnosti a jednal z vlastního podnětu. Mohl předložit FITD žádost o intervenci, který jí nebyl vázán a svobodně rozhodl, zda provede alternativní intervence v nejlepším zájmu členských bank. V daném případě zvláštní správce nenahradil valnou hromadu banky, tedy jediný orgán, kterému příslušelo rozhodnout o mimořádných operacích. Mimoto schválení italskou centrální bankou následovalo až po rozhodnutí o intervenci, které samostatně přijal FITD. Toto schválení spadá do běžné náplně dohledu italské centrální banky. Zástupce italské centrální banky se účastní zasedání správní rady a výkonného výboru FITD pouze jako pozorovatel bez hlasovacího práva.
- (78) Rozhodce ve sporu mezi FITD a BPB o výši záporného kapitálu banky Tercas nebyl jmenován italskou centrální bankou, ale samotnými účastníky (FITD a BPB) na doporučení italské centrální banky. Kromě toho cílem jmenování rozhodce bylo vyřešit předmětný spor a jakékoli rozhodnutí o ekonomické vhodnosti intervence pro členské banky a souvisejících podmínkách zůstalo nadále ve výlučné působnosti FITD.
- (79) Případy citované Komisí v souvislosti se systémy pojištění vkladů se nepochybují danému případu. V této souvislosti ostatní zúčastněné strany uvádějí stejné důvody, jaké uvádí Itálie, přičemž dodávají, že dánský režim podpor na likvidaci nebo případ polského režimu likvidace úvěrových družstev se týkají intervencí systémů pojištění při likvidaci bank, a nikoli prevence zaměřené na dlouhodobou reorganizaci úvěrové instituce.

5.2. Kritérium týkající se výhody

5.2.1 Přípomínky Itálie

- (80) Itálie má za to, že Komise uplatňuje zásadu hospodářského subjektu v tržním hospodářství, jak byla vypracována v rámci nedávných případů bankovní restrukturalizace (totiž kritérium rozdělení nákladů), bez ohledu na skutečnost, že kritérium rozdělení nákladů není vhodné pro posouzení racionálnosti jednání soukromého subjektu, protože jeho cílem je v první řadě ochrana zájmů společnosti (všech daňových poplatníků), a nikoli zvláštních zájmů, jimž přímo podléhá ve vztahu k hroučící se bance (jako FITD). Itálie má dále za to, že FITD jednal v souladu se zásadou nejmenších nákladů. Při rozhodování o podpůrné intervenci pro banku Tercas se FITD snažil najít co nejméně finančně nákladné řešení pro své členské banky, vycházel přitom z posudku nezávislé odborné poradenské společnosti (KPMG) a dlouho je projednával ve správní radě a výkonném výboru.
- (81) Itálie se dále domnívá, že Komise neodkázala na správná čísla týkající se ozdravení banky Tercas v porovnání s alternativním scénářem likvidace. Porovnání mezi ozdravnou intervencí a intervencí při likvidaci mělo být

⁽⁴³⁾ Viz poznámka pod čarou č. 27.

⁽⁴⁴⁾ Věc C-345/02, *Pearle a další*, ECLI:EU:C:2004:448.

provedeno bez pozice [...], jejíž riziko nebylo v odhadu nákladů likvidace hodnoceno. S ohledem na tento odpočet by se došlo k závazku nepřesahujícímu 295 milionů EUR na ozdravení oproti odhadovaným 333 milionům EUR při scénáři likvidace. Z toho důvodu Itálie vyvozuje závěr, že skutečný rozdíl mezi oběma scénáři činil téměř 40 milionů EUR, a nikoli 3 miliony EUR, jak předběžně uvedla Komise při rozhodování o zahájení řízení.

- (82) Itálie se v každém případě domnívá, že intervence FITD je v souladu se zásadou hospodářského subjektu v tržním hospodářství. FITD především nemohl Tercas nařídit, aby rozdělila náklady mezi podřízené věřitele nad rámec toho, co bylo stanoveno ve smluvních úpravách jednotlivých úvěrů, které stanovily úplné znehodnocení pouze v případě likvidace. Zadruhé rozdělení nákladů mezi podřízené věřitele by nesnížilo náklady členských bank FITD. Hodnocení Komise je vadné, když má za to, že náklady členských bank a v důsledku toho i FITD by se v případě nucené likvidace Tercas minimalizovaly, pokud by byli podřízení věřitelé vyzváni, aby nesli část ztrát. Na základě listinných důkazů, které představují zápisy ze zasedání správní rady a výkonného výboru FITD, Itálie tvrdí, že intervence FITD, která byla nakonec provedena, zabránila riziku možných žalob spojených se ztrátami držitelů podřízených úvěrů. Itálie dále poukazuje na to, že intervence FITD navíc zabránila problému ohrožení dobré pověsti bankovního systému v důsledku nesplacení podřízených úvěrů v případě nucené likvidace Tercas.
- (83) Rozhodnutí FITD nezapojit držitele podřízených úvěrů proto bylo oprávněné, v souladu se zásadou hospodářského subjektu v tržním hospodářství a schopné zabránit tomu, aby byly FITD a jeho členské banky vystaveny dalším nákladům.

5.2.2 Přípomínky italské centrální banky

- (84) Komise neobdržela připomínky italské centrální banky ohledně selektivní výhody provedených opatření.

5.2.3 Přípomínky ostatních zúčastněných stran

- (85) Co se týče ekonomické spolehlivosti intervence podle zásady hospodářského subjektu v tržním hospodářství, ostatní zúčastněné strany mají za to, že intervence je výrazem racionální a vhodné volby pro soukromé podniky, jako je FITD a jeho členské banky. Podle ostatních zúčastněných stran daný případ vykazuje zřejmé analogie s případem *Sicilcassa*, kdy Komise dospěla k závěru, že intervence nepředstavuje státní podporu s ohledem na rozhodující účast soukromých subjektů. FITD hrál stejně jako v případě *Sicilcassa* úlohu ručitele výplaty náhrad vkladatelům v souladu s právní úpravou týkající se systémů pojištění vkladů, kdy o intervencích FITD rozhodovaly stejné řídicí orgány na základě týchž kritérií a italská centrální banka vykonávala stejné funkce. Zúčastněné strany dále tvrdí, že jelikož již v Itálii neexistují státem kontrolované banky, představují soukromé banky všechny členy FITD. FITD tedy může působit pouze jako soukromoprávní subjekt.
- (86) Ostatní zúčastněné strany přezkoumaly předcházející případy alternativních intervencí FITD⁽⁴⁵⁾ a jejich ekonomické opodstatnění vztahující se rovněž k období, kdy účast v systému pojištění vkladů byla čistě dobrovolná. Podniky se rozhodly stát se členy systému pojištění vkladů, třebaže k tomu nebyly zákonem nuceny. Ostatní zúčastněné strany odmítají tezi, podle které hospodářský subjekt v tržním hospodářství není vystaven nákladům spojeným s výplatou náhrad vkladatelům a neposkytuje nevratné příspěvky nebo záruky bez uplatnění nějakého poplatku, jak prohlásila Komise v rozhodnutí o zahájení řízení.
- (87) Ostatní zúčastněné strany dále zdůrazňují, že chování FITD a jeho členských bank nesmí být posuzováno abstraktně (s odkazem na hypotetický neregulovaný scénář), ale spíše na základě právního rámce, v němž tyto banky působí. V této souvislosti, pokud jako v daném případě pokrytí záporného vlastního kapitálu představuje pro členské banky méně nákladné opatření vzhledem k právnímu rámci, který by ukládal výplatu náhrad vkladů v určitých mezích, představuje uvedená intervence nejlepší volbu pro soukromý hospodářský subjekt v tržním hospodářství.

⁽⁴⁵⁾ Věci *Banca di Girgenti, Banca di Credito di Trieste SpA – Kreditna Banka (BCT) a Cassa di Risparmi e Depositi di Prato*.

- (88) Ostatní zúčastněné strany zpochybňují argumenty Komise, podle kterých náklady na vyplacení náhrad vkladatelům při řízení nucené likvidace nejsou při uplatnění zásady hospodářského subjektu v rámci tržního hospodářství zohledněny, protože vyplývají z povinností uložených FITD, jenž musí v rámci své úlohy systému pojištění vkladů jednat ve veřejném zájmu a chránit vkladatele. Uvedly, že v případě řešení týkajícího se Banco Espírito Santo v Portugalsku ⁽⁴⁶⁾ měla Komise za to, že náklady na výplatu náhrad vkladatelům v případě likvidace musí být při uplatnění zásady hospodářského subjektu v tržním hospodářství zohledněny. Kromě toho Komise nemůže srovnávat daný případ s rozsudkem Soudního dvora ve věci *Land Burgenland* ⁽⁴⁷⁾, jelikož Soudní dvůr rozlišoval mezi opatřeními přičitatelnými státu v jeho postavení akcionáře a veřejnými právy jiného druhu.
- (89) Ostatní zúčastněné strany dále zdůrazňují, že intervence byla provedena na základě kritéria nejmenších nákladů za pomoci renomované auditorské a poradenské firmy, přičemž cílem bylo určit co nejméně nákladné a riskantní řešení pro členské banky. Na tomto základě FITD definoval intervenci, která měla citelně snížit náklady členských bank, zabránit rizikům likvidačního scénáře a předejít možným negativním dopadům spojeným s případnou nucenou likvidací Tercas.
- (90) Pokud jde o posouzení, jehož účelem bylo určit, zda byly celkové náklady FITD na podpůrná opatření nižší než náklady na likvidaci Tercas, ostatní zúčastněné strany podotýkají, že náklady na záruku na pokrytí úvěrového rizika jednorázově splatného („bullet“) financování vůči [...] neměly být při posouzení nákladů podpůrných opatření brány v úvahu. V případě likvidace Tercas by při odhadu nákladů FITD tyto náklady nebyly brány v úvahu. Mají za to, že výpočet Komise, na jehož základě úspora nákladů dosažená intervencí činila pouze 3 miliony EUR, není správný. Ve zprávě [...], která určila nejméně nákladné a nejméně riskantní řešení pro FITD a jeho členské banky, odhadované náklady nucené likvidace nezahrnovaly riziko spojené s úvěry poskytnutými [...] ve výši přibližně 35 milionů EUR. Ke správnému porovnání obou scénářů – scénáře výplaty náhrad vkladatelům a scénáře alternativní intervence – je „srovnání mezi intervencí na ozdravení a intervencí při scénáři likvidace provedeno bez pozice [...], jejíž riziko nebylo v odhadu nákladů likvidace hodnoceno“ ⁽⁴⁸⁾. Bylo by tedy správné porovnat závazek „nepřekračující 295 milionů EUR za ozdravení s náklady v případě likvidace odhadovanými na 333 milionů EUR“ ⁽⁴⁹⁾. Z toho důvodu se ostatní zúčastněné strany domnívají, že skutečný rozdíl mezi oběma scénáři byl nejméně 38 milionů EUR. Tento názor podle nich potvrzuje skutečnost, že banka Tercas ⁽⁵⁰⁾ půjčky kryté zárukou FITD skutečně vymohla. FITD nevynaložila žádné výdaje ve výši 35 milionů EUR za záruku, které Komise chybně zohlednila ve výpočtu nákladů intervence.
- (91) Obdobně pro účely posouzení „nejmenších nákladů“ nemělo být osvobození od daně odhadnuto mezi náklady v celé výši 30 milionů EUR. FITD by musel takové náklady nést pouze v případě, že by Komise osvobození od daně neschválila.
- (92) Ostatní zúčastněné strany odkazují na odhadované výdaje ve výši 1,9 miliardy EUR v případě likvidace, které by bylo možno získat zpět pouze částečně (a které byly ve zprávě [...] vyčísleny na 1,5 miliardy EUR). Dále uvádějí, že výše vkladů 1,9 miliardy EUR, která by nebyla systémem pojištění vkladů v případě likvidace kryta, by mohla pro členské banky a bankovní systém obecně představovat nebezpečí náklady. Toto nebezpečí by mohlo mít „potenciálně obrovské“ vedlejší účinky právního rázu a účinky z hlediska ohrožení dobrého jména. Ostatní zúčastněné strany mají dále za to, že v případě nucené likvidace Tercas by perspektivy zpětného získání části počátečních nákladů odhadovaných na 1,9 miliardy EUR mohly být později ovlivněny žádostmi o náhradu předloženými podřízenými věřiteli.
- (93) Zpráva [...], na jejímž základě FITD vypočítal nejmenší náklady, odkazovala na účetní stav ke dni 31. prosince 2013, ale BPB předložila aktualizované posouzení dopadů scénáře likvidace pro FITD ke dni 31. července 2014, tedy datu odpovídajícímu datu mimořádné valné hromady o rekapitalizaci banky Tercas, na které byla intervence formálně definována. Náklady odhadnuté na základě tohoto aktualizovaného posouzení

⁽⁴⁶⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 3. srpna 2014 ve věci SA.39250 (2014/N) – Portugalsko – Řešení krize Banco Espírito Santo S.A. (Úř. věst. C 393, 7.11.2014, s. 1), body 75 až 77.

⁽⁴⁷⁾ Spojené věci C-214/12 P, C-215/12 P a C-223/12 P, *Land Burgenland a další v. Komise*, ECLI:EU:C:2013:682, bod 60.

⁽⁴⁸⁾ Viz zápis ze zasedání výkonného výboru FITD ze dne 30. května 2014, s. 4. Zpráva generálního ředitele FITD, dokument č. 7/2014, s. 5.

⁽⁴⁹⁾ Viz zpráva generálního ředitele FITD ze dne 28. května 2014, dokument 7/2014, s. 5.

⁽⁵⁰⁾ Viz sdělení, které Tercas zaslala FITD dne 1. dubna 2015.

činily [350–750] milionů EUR. Rozdíl mezi tímto odhadem a odhadem vycházejícím ze stavu k 31. prosinci 2013 uvedeným ve zprávě byl způsoben překlasifikováním účetních výkazů z „in bonis“ k 31. prosinci 2013 na „znehodnocené“ k 31. červenci 2014 a nárůstem vkladů, za které měl FITD vyplatit náhradu.

- (94) Ostatní zúčastněné strany odmítají argumenty Komise, podle kterých náklady FITD na podpůrnou intervenci mohly být později sníženy snížením hodnoty podřízeného dluhu. K datu, k němuž se FITD rozhodl intervenovat, nepředstavovala alternativa bail-in (sanace z vlastních zdrojů) podřízených dluhů právně schůdné řešení. Italský zákon stanovoval možnost účetního snížení hodnoty pouze v případě nucené likvidace. V případě pokusu o bail-in by členské banky FITD musely čelit okamžitým obrovským výdajům bez jistoty návratnosti. Spory s držiteli podřízených půjček by zvýšily náklady likvidačního řízení a náklady členských bank FITD z důvodu snížení hodnoty likvidovaných aktiv. Následný vedlejší účinek by měl negativní dopad na důvěru klientů, na dobrou pověst a stabilitu samotného bankovního systému. Ostatní zúčastněné strany dále tvrdí, že většinu podřízených věřitelů banky Tercas tvořili individuální střadatelé a že zvláštní správce již přijal jediný možný způsob rozdělení nákladů podřízených věřitelů spočívající v odkladu kuponů dluhopisů držených bankou Banco Popolare S.c.
- (95) Konečně ostatní zúčastněné strany zdůrazňují, že pro analýzu nejmenších nákladů není scénář likvidace zvolený ve zprávě [...] nejpesimističtější. Odhadované náklady likvidace vycházely a) z možnosti identifikace subjektu, který by navzdory scénáři likvidace byl ochoten převzít část poboček, a ii) z předčasného ukončení pracovního poměru nepřevedených zaměstnanců doprovázeného vyplacením 12 měsíčních platů každému zaměstnanci. Zpráva [...], ze které FITD vycházel při vlastním rozhodnutí o intervenci, byla založena na neutrálním scénáři, ale byly zvažovány i alternativní pesimistické scénáře.
- (96) Kromě toho by se mělo předpokládat, že intervence FITD neposkytla bance Tercas výhodu, neboť k ní došlo spolu s kapitálovou injekcí BPB do banky Tercas, která byla souběžná, významná a srovnatelná s intervencí FITD.
- (97) S ohledem na tyto úvahy by měla být intervence považována za nejméně nákladné a nejméně riskantní řešení pro členskou banku FITD.

5.3. Slučitelnost

5.3.1 Přípomínky Itálie

- (98) Komise neobdržela připomínky Itálie ohledně slučitelnosti provedených opatření.

5.3.2 Přípomínky italské centrální banky

- (99) Komise neobdržela připomínky italské centrální banky ohledně slučitelnosti provedených opatření.

5.3.3 Přípomínky ostatních zúčastněných stran

- (100) Ostatní zúčastněné strany podotýkají, že i kdyby opatření představovala státní podporu, byla by slučitelná s vnitřním trhem. Tvrdí, že plán restrukturalizace banky Tercas jí umožní obnovit dlouhodobou životaschopnost, že intervence FITD je omezena na nezbytné minimum a že omezuje každý potenciální dopad na konkurenční uspořádání trhu.
- (101) Co se týče dlouhodobé životaschopnosti, ostatní zúčastněné strany mají za to, že zvláštní správce jednal s úmyslem napravit organizační nedostatky a nedostatky systému vnitřních kontrol Tercas. Zvláštní správce soustředil svou pozornost na vznik anomálií v řízení (úvěr, podíly, spory) a následné správné hodnocení souvisejících rizik (pochybné výsledky, snižování hodnot, rezervy). Kromě toho postupně snižoval zadluženost (deleveraging) náhradou za značné snížení vkladů spojené s odlivem klientely. Zvláštní správce dále zefektivnil

struktury (revize obchodního modelu s následným uzavřením některých poboček, plán propouštění za účelem snížení stavu zaměstnanců, zjednodušení organizačních struktur, snížení administrativních výdajů), aby dosáhl strukturálně významného snížení nákladů. Rekapitalizace banky Tercas ze strany FITD a BPB byla nejlepším způsobem, jak rychle odstranit nedostatek likvidity. BPB převzala podnikatelské riziko spojené s reorganizací banky Tercas a vynaložila obrovské finanční – ale nejen finanční – prostředky určené na úspěch průmyslového projektu.

- (102) BPB dále tvrdí, že vypracovala linii intervence vycházející ze zlepšení ziskového rozpětí půjček a vkladů⁽⁵¹⁾, racionalizace nákladů⁽⁵²⁾, rozvoje skupinové součinnosti, pečlivé ochrany kvality úvěru, zlepšení kvality úvěru, optimalizace řízení znehodnocených úvěrů prostřednictvím postoupení znehodnocených půjček, intervence na posílení profilů likvidity⁽⁵³⁾ a poskytnutí manažerských zdrojů. BPB uvádí, že stavební prvky plánu reorganizace byly vypracovány v rámci jejího podnikatelského plánu na období 2015–2019. Sama BPB má za to, že tyto prvky ukazují „soudržný sled závazků [...] týkající se obnovení životaschopnosti Tercas“, přičemž tvrdí, že neexistence podrobného plánu restrukturalizace nesmí bránit pozitivnímu posouzení „obecných programů“ uplatňujících „jednotné řízení“ ze strany Komise⁽⁵⁴⁾.
- (103) Intervence byla omezena na nezbytné minimum 1) z důvodů uvedených výše v 90. až 93. bodě odůvodnění, 2) protože se jednalo o jediné schůdné řešení a 3) protože FITD přispěl pouze částečně na úhradu nedostatku kapitálu a na obnovu minimálních kapitálových poměrů. Ostatní zúčastněné strany upozorňují na to, že vzhledem k rozsahu ztrát Tercas neexistovaly méně nákladné alternativy než převzetí Tercas ze strany BPB, a to navzdory úsilí zvláštního správce nalézt jiné kupující⁽⁵⁵⁾. Snahu snížit náklady na nezbytné minimum potvrzuje i skutečnost, že se strany s cílem dospět k dohodě o výši záporného kapitálu Tercas obrátily na rozhodce a částka, kterou požadovala BPB, se snížila z [300–800] milionů EUR na 265 milionů EUR.
- (104) Náklady na intervenci byly později sníženy použitím opatření na rozdělení nákladů. Kapitál společnosti byl snížen na nulu a v důsledku toho akcionáři zcela přišli o své investice. Dále byly pokud možno pozastaveny výplaty kuponů podřízených dluhopisů. Ostatní zúčastněné strany mají za to, že nebylo možné stanovit další formy oběti držitelů podřízených dluhů vzhledem k tomu, že podle v současnosti platných vnitrostátních právních předpisů mohly být uvedené subjekty nuceny podílet se na ztrátách pouze v případě nucené likvidace. Nepřítomnost dalších nákladů držitelů podřízených půjček přesto nepředstavovala větší zátěž pro veřejné finance, jelikož veškeré prostředky na intervenci pocházely od soukromých osob. Kromě toho mohla oběť držitelů podřízených dluhů přinést členským bankám FITD další významné náklady a rizika. Tyto nepříznivé důsledky by pramenily z rozpadu Tercas, z nebezpečí žalob ze strany klientů Tercas a z nepříznivého dopadu na dobré jméno Tercas a na stabilitu celého bankovního systému. A konečně neexistence dalších nákladů pro držitele podřízených půjček nepředstavuje takzvaný morální hazard (tedy nebezpečí neuváženého řízení), neboť náklady spojené s pokrytím nedostatku kapitálu byly plně absorbovány bankovním systémem, bez jakýchkoli dodatečných nákladů pro daňové poplatníky.
- (105) Ostatní zúčastněné strany dále podotýkají, že skutečnost, že nepřeměnily podřízený dluh nebo nesnížily jeho hodnotu, byla v souladu s ustanovením bodu 42 sdělení o bankovníctví, z jehož znění jasně vyplývá, že případné příspěvky požadované po vkladatelích nepředstavují povinnou složku sdílení nákladů. Toto jednání je rovněž v souladu s bodem 45 tohoto sdělení, který umožňuje výjimku ze zásady přeměny nebo snížení hodnoty podřízených dluhů, pokud „by realizace takových opatření ohrozila finanční stabilitu nebo by vedla k nepřiměřeným výsledkům“.
- (106) Ostatní zúčastněné strany rovněž konstatují, že neexistence nebo nevhodnost protiplnění musí být považována za přípustnou, jestliže je – jako v daném případě – kompenzována hlubokou a rozsáhlou restrukturalizací a je odůvodněna hledáním kupujícího pro banku v krizi.

⁽⁵¹⁾ [...]

⁽⁵²⁾ [...]

⁽⁵³⁾ [...]

⁽⁵⁴⁾ BPB odkazuje na stanovisko Komise ve věci T-11/96, *BP Chemicals v. Komise*, EU:T:1998:199, podle něhož „vypracování plánu restrukturalizace není statické cvičení“ (bod 105 rozsudku). Obdobně podle BPB některá nedávná rozhodnutí Komise potvrdila, že chybějící včasné předložení plánu restrukturalizace nebrání rozhodnutí o slučitelnosti daného opatření s vnitřním trhem. Viz rozhodnutí Komise ze dne 13. února 2014 ve věci SA.36663(2014/NN) – Španělsko – Podpůrná opatření pro SGR, Úř. věst. C 120, 23.4.2014, s. 1 a rozhodnutí Komise (EU) 2015/1092 ze dne 23. července 2014 o státní podpoře SA.34824 (2012/C), SA.36007 (2013/NN), SA.36658 (2014/NN), SA.37156 (2014/NN), SA.34534 (2012/NN) poskytnuté Řeckem skupině Řecké národní banky (National Bank of Greece Group) v souvislosti s: rekapitalizací a restrukturalizací Řecké národní banky (National Bank of Greece S.A.), řešením krizové situace banky First Business Bank S.A. prostřednictvím příkazu k převodu na Řeckou národní banku, řešením krizové situace banky Probank S.A. prostřednictvím příkazu k převodu na Řeckou národní banku, řešením krizové situace banky Cooperative Bank ve městě Lesvos-Limnos, banky Cooperative Bank ve městě Achaia a banky Cooperative Bank ve městě Lamia, (Úř. věst. L 183, 10.7.2015, s. 29).

⁽⁵⁵⁾ Viz žádost o intervenci zasláná FITD zvláštním správcem dne 25. října 2013, s. 3; „neexistence alternativ“ k operaci, kterou navrhuje BPB, byla uznána i v zápisu výkonného výboru FITD ze dne 28. října 2013, s. 4.

- (107) Intervence rovněž nenarušila hospodářskou soutěž na vnitřním trhu z těchto důvodů:
- (1) malé rozměry a omezený zeměpisný rozsah působnosti banky Tercas;
 - (2) BPB byla jediným hospodářským subjektem, který projevil skutečný zájem o kapitálovou injekci do banky Tercas, a Komise zjistila, že prodej hroutící se banky (jejíž činnost byla příjemcem údajné podpory) hospodářskému subjektu na soukromém trhu v rámci „otevřeného“ prodejního řízení představuje určité zmírnění případných narušení hospodářské soutěže ⁽⁵⁶⁾;
 - (3) dostatečně účinný plán restrukturalizace banky Tercas a skutečnost, že tento plán stanovil začlenění Tercas do BPB.
- (108) Postoupení banky Tercas společnosti BPB bylo jedinou schůdnou alternativou, jak odpovědět na otázky vznesené italským orgánem dohledu a předejít narušením hospodářské soutěže. Navíc byla součástí restrukturalizace i úplná rekapitalizace banky Tercas a významné navýšení kapitálu ze strany BPB za účelem uskutečnění této operace.
- (109) Konečně s odkazem na předcházející rozhodnutí Komise ⁽⁵⁷⁾ ostatní zúčastněné strany tvrdí, že rekapitalizaci Tercas a její převzetí ze strany BPB po bezplatném pokrytí záporného kapitálu ze strany FITD lze považovat za odůvodněnou, je-li potřebná k zajištění převodu podnikových aktiv a provedení hluboké a rozsáhlé restrukturalizace banky. V daném případě by žádné řešení umožňující překonat vážnou krizi banky nezaručilo protiplnění. Jakákoli žádost FITD o protiplnění by zhoršila majetkovou situaci Tercas nebo přinesla větší náklady pro kupující banku.

6. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

6.1. Existence státní podpory

- (110) Podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem. Komise posoudí, zda jsou tyto kumulativní podmínky splněny u intervencí FITD.
- (111) Co se týče režimu osvobození od daně podle bodu 4 rozhodnutí o zahájení řízení, Komise konstatuje, že nebylo italskými orgány oznámeno. Mimoto na základě informací, které má Komise v současné době k dispozici, nebyl tento režim na daný případ uplatněn. Tento režim tedy není předmětem tohoto rozhodnutí.

6.1.1 Státní prostředky a přičitatelnost státu

- (112) Soudní dvůr opakovaně potvrdil, že všechny finanční prostředky, z nichž veřejné orgány poskytují umělou podporu podnikům, spadají pod kontrolu státních podpor, bez ohledu na skutečnost, že tyto prostředky jsou trvalými aktivy veřejného sektoru. Povinné příspěvky uložené, řízené a rozdělované v souladu se zákonem a dalšími veřejnými předpisy znamenají přítomnost státních prostředků, i když nejsou spravované veřejnými orgány ⁽⁵⁸⁾. Pouhá skutečnost, že tyto prostředky jsou financovány ze soukromých příspěvků, není pro vyloučení veřejného charakteru těchto prostředků dostatečná. Významným faktorem není přímý původ prostředků, ale stupeň zásahu veřejného orgánu při definování opatření a jejich způsobů financování ⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁶⁾ Viz poznámka pod čarou 31.

⁽⁵⁷⁾ Rozhodnutí Komise C(2012) 2043 ze dne 27. března 2012 ve věci SA.26909 (2011/N) Portugalsko – Banco Português de Negócios (BPN), body 247 a 248; rozhodnutí Komise ze dne 18. února 2014, Polsko – Režim likvidace úvěrových družstev, uvedený bod 65; rozhodnutí Komise ze dne 30. května 2012, Španělsko – Restrukturalizace CAM a Banco CAM, uvedený bod 113; viz také body 119 a 120.

⁽⁵⁸⁾ Věc C-173/73, *Itálie v. Komise*, ECLI:EU:C:1974:71, bod 16; spojené věci C-89/90 až C-83/90, *Société Compagnie Commerciale de l'Ouest a další v. Receveur principal des douanes de La Pallice-Port*, ECLI:EU:C:1992:118, bod 35; věc C-206/06, *Essent Netwerk Noord a další*, ECLI:EU:C:2008:413, body 58–74; věc T-384/08, *Elliniki Nafpigokataskevastiki a další v. Komise*, EU:T:2011:650, bod 87.

⁽⁵⁹⁾ Věc T-139/09, *Francie v. Komise*, ECLI:EU:T:2012:496, body 63 a 64.

- (113) Mimoto, jak zdůraznil Soudní dvůr ve věcech *Ladbroke* ⁽⁶⁰⁾, *Stardust Marine* a *Doux Élevage*, prostředky, které zůstávají pod veřejnou kontrolou, a tedy k dispozici veřejným orgánům, představují státní prostředky.
- (114) Ve věci *Doux Élevage* měl Soudní dvůr za to, že nelze určit, že státu lze přičíst činnosti odborné organizace, jejíž prostředky byly shromážděny z příspěvků, které stát určil jako povinné. Na podporu této úvahy Soudní dvůr podotkl, že cíle sledované použitím prostředků byly v celém rozsahu stanoveny organizací a že povinný ráz příspěvků v takovém případě nebyl podřízen „dosažení konkrétních politických cílů stanovených a definovaných veřejnými orgány“. Stát pouze kontroloval platnost a zákonnost vybírání příspěvků ze strany organizace, tedy procedurální rámec, a nemohl ovlivnit hospodaření s prostředky.
- (115) Na základě judikatury soudních orgánů Unie je tudíž opatření přičitatelné státu a financované ze státních prostředků, pokud soubor indicií prokáže, že na základě vnitrostátních právních předpisů stát vykonává kontrolu a vliv, aby použitím prostředků soukromého subjektu zaručil dosažení cíle veřejného zájmu, jímž byl tento subjekt pověřen.
- (116) Ve věci *Stardust Marine* Soudní dvůr dále objasnil, že to, zda je možno přičíst státu opatření podpory přijaté orgánem *prima facie* nezávislým, který sám o sobě není součástí státní organizace, lze vyvodit ze souboru indicií vyplývajících z okolností daného případu. Indicií tohoto typu je skutečnost, že předmětný orgán nemohl přijmout napadené rozhodnutí, které může představovat státní podporu, aniž by zohlednil ustanovení nebo pokyny veřejných orgánů. Pro vyvození závěru, že podpůrné opatření přijaté podnikem je přičitatelné státu, mohou být za určitých okolností důležité další indicie.
- (117) Ohledně opatření, pro která Komise v daném případě zahájila formální vyšetřovací řízení, je třeba připomenout, že zákonodárce Unie začlenil systémy pojištění vkladů do směrnice 94/19/ES s politickým cílem ochránit a zvýšit „stabilitu finanční soustavy“ ⁽⁶¹⁾ a udělil jim tak mandát chránit vkladatele ⁽⁶²⁾. Dále mají členské státy podle uvedené směrnice povinnost zřídit jeden nebo více systémů pojištění vkladů pro případ úpadku úvěrové instituce. Vzhledem k tomu, že směrnice 94/19/ES se nevyjadřuje k možnosti jiných intervencí, je na volném uvážení členských států, zda systémům pojištění vkladů umožní jít nad rámec pouhé kompenzační funkce vkladatelům a využít disponibilní finanční prostředky jinak.
- (118) Směrnice 2014/49/EU tento stav nemění, je však explicitnější, pokud jde o povahu těchto alternativních opatření. Účelem těchto opatření má být zabránit selhání úvěrové instituce s cílem předejít nejen vzniku „nákladů spojených s výplatou náhrady vkladatelům“, ale také „makroekonomickým nákladům selhání úvěrových institucí“ a „jiným nepříznivým dopadům“, jako jsou dopady „na finanční stabilitu a důvěru vkladatelů“ ⁽⁶³⁾.
- (119) Podle směrnice 2014/49/EU mohou členské státy povolit zásah systémů pojištění vkladů, aby vkladatelům zajistily přístup k pojištěným vkladům buď v počáteční fázi zachování činnosti instituce, nebo v rámci vnitrostátního úpadkového řízení ⁽⁶⁴⁾. Komise konstatuje, že odchýlně od stanoviska ostatních zúčastněných stran uvedeného v 79. bodě odůvodnění charakter podpory alternativních opatření systému pojištění vkladů nezávisí na tom, zda je cílem tohoto systému zabránit selhání úvěrové instituce, nebo představuje zásah v případě likvidace.
- (120) Ochrana úspor a vkladatelů má navíc v italském právním řádu zvláštní postavení: podle článku 47 italské ústavy „republika [...] chrání úspory ve všech jejich podobách“ ⁽⁶⁵⁾. Italská centrální banka jako veřejnoprávní instituce,

⁽⁶⁰⁾ Věc C-83/98 P, *Francie v. Ladbroke Racing a Komise*, ECLI:EU:C:2000:248, bod 50; „[.] i když částky [...] nebyly trvale převzaty státní pokladnou, fakt, že jsou stále pod státní kontrolou, a proto k dispozici příslušným státním orgánům, je dostatečný, aby tyto prostředky byly považovány za státní [...]“.

⁽⁶¹⁾ Viz mimo jiné 1. a 16. bod odůvodnění směrnice 94/19/ES.

⁽⁶²⁾ Viz článek 3 a 1., 2., 3., 11., 12., 15., 16., 20., 21., 24. a 25. bod odůvodnění směrnice 94/19/ES.

⁽⁶³⁾ Viz mimo jiné 3., 4. a 16. bod odůvodnění směrnice 2014/49/EU.

⁽⁶⁴⁾ Viz čl. 11 odst. 3 a 6 směrnice 2014/49/EU.

⁽⁶⁵⁾ V ostatních jazykových verzích dokumentu uvádí tato poznámka pod čarou původní citaci v italštině: „Repubblica [...] tutela il risparmio in tutte le sue forme.“ V italské verzi je poznámka zachována pouze kvůli shodě číslování mezi jednotlivými jazykovými verzemi.

jejíž jednání tudíž lze přičíst členskému státu a nelze je vyjmout z působnosti článku 107 Smlouvy z důvodu, že se jedná o ústavně nezávislý orgán⁽⁶⁶⁾, je pověřena zajištěním stability italské bankovní soustavy⁽⁶⁷⁾ v zájmu ochrany vkladatelů⁽⁶⁸⁾.

- (121) S ohledem na výše uvedené je nutno článek 96a italského bankovního zákona vykládat jako zvláštní definici veřejného mandátu k ochraně vkladatelů platnou pro systémy pojištění vkladů uznané v Itálii. Italské orgány rozhodly umožnit uznaným systémům pojištění vkladů využít prostředky vybrané od členských bank na různé případy intervencí tím, že začlenily do čl. 96a odst. 1 poslední větu, podle které systémy pojištění vkladů „mohou stanovit další případy a způsoby intervencí“ jiné než vyplacení pojištěných vkladů. Článek 96a italského bankovního zákona tedy představuje základ pro uznání FITD v Itálii jako povinného systému pojištění vkladů a zároveň uděluje FITD pravomoc provádět podpůrná opatření.
- (122) Skutečnost, že je FITD uspořádán jako soukromoprávní konsorcium⁽⁶⁹⁾, nemá v této souvislosti význam, neboť jak rozhodl Soudní dvůr ve věci *Stardust Marine*, pouhé založení ve formě veřejnoprávní instituce nelze považovat za dostatečné, aby se vyloučilo, že lze podpůrné opatření přijaté institucí tohoto typu přičíst státu. Cíle FITD, tj. sledování společných zájmů členů upevnováním bezpečnosti vkladů a ochranou dobrého jména bankovní soustavy, se jasně shodují s veřejnými zájmy. Tato shoda však nezbytně neznamená, že podnik může přijmout vlastní rozhodnutí bez toho, aby zohlednil nařízení veřejných orgánů. Mimoto není nutné, aby vliv státu vyplýval z právně závazného aktu veřejného orgánu. Nezávislost, kterou podnik obecně má, nevylučuje konkrétní účast státu.
- (123) V každém případě italské vnitrostátní předpisy a předpisy Unie poskytují italské centrální bance pravomoc a prostředky, aby zajistila, že všechny intervence FITD jakožto uznaného systému pojištění vkladů podle italského bankovního zákona plní tento veřejný mandát a přispívají k ochraně vkladatelů. To je jasně specifikováno v úvodní větě čl. 96b odst. 1 italského bankovního zákona, kde výčtu všech pravomocí, které vykonává italská centrální banka v souvislosti s italskými systémy pojištění vkladů, předchází ujištění, že tyto pravomoci musí být vykonávány „s ohledem na ochranu střadatelů a na stabilitu bankovní soustavy“.
- (124) Tedy na rozdíl od *Doux Élevage*, kdy bylo schválení *ex post* ze strany veřejné správy čistě procedurálního rázu, italská centrální banka musí schválit každou intervenci FITD ve věci samé, přičemž posuzuje soulad intervence s veřejným mandátem podle italského bankovního zákona.
- (125) Zcela bezvýznamné je tvrzení italských orgánů, podle něhož by podle této logiky měl být obezřetnostní dohled považován za výkon veřejné kontroly nad bankami, a prostředky bank by tedy měly být považovány za veřejné prostředky (53. bod odůvodnění). Komise se omezuje na konstatování, že funkcí bankovního dohledu prováděného italskou centrální bankou není kontrola plnění veřejného mandátu uděleného *bankám podléhajícím dohledu*.
- (126) Prioritu veřejného mandátu a souvisejících veřejných kontrol uznávají stanovy FITD⁽⁷⁰⁾, podle kterých veškeré podpůrné intervence musí splňovat kumulativní podmínky týkající se existence „perspektiv ozdravení“ a předpokladu „menších nákladů oproti nákladům intervence při likvidaci“ (*zásada nejmenších nákladů*). Tyto kumulativní podmínky mají za následek, že rozhodnutí o provedení podpůrné intervence může být přijato, pouze pokud umožní FITD splnit jeho veřejný mandát ochrany střadatelů. Skutečnost, že je nutné povolení intervence ze strany italské centrální banky v souladu s italským bankovním zákonem, tuto prioritu potvrzuje.

⁽⁶⁶⁾ Viz věc T-358/94, *Air France v. Komise*, EU:T:1996:194, body 59 až 62, v níž ohledně francouzské „Caisse des Dépôts et Consignations“ Tribunál konstatoval, že jednání veřejné instituce je nezbytně přičitatelné státu, pokud tato instituce patří do veřejného sektoru, a dodal, že tento závěr nemůže být zpochybněn argumenty týkajícími se nezávislosti instituce na ostatních státních orgánech.

⁽⁶⁷⁾ Internetová stránka italské centrální banky uvádí: „L'ordinamento giuridico affida alla Banca d'Italia la responsabilità per la salvaguardia della stabilità del sistema finanziario nazionale.“ („Právní řád svěřuje italské centrální bance odpovědnost za zajištění stability vnitrostátní finanční soustavy.“) <https://www.bancaditalia.it/compiti/stabilita-finanziaria/>. Italská centrální banka je členem Evropského výboru pro systémová rizika, Rady pro finanční stabilitu a Výboru pro finanční stabilitu Eurosystemu/Evropského systému centrálních bank.

⁽⁶⁸⁾ Internetová stránka italské centrální banky (oddíl „Dohled nad bankovní a finanční soustavou“) uvádí: „Alla Banca d'Italia sono affidati rilevanti compiti in materia di tutela dei clienti degli intermediari bancari e finanziari che rappresenta un elemento costitutivo della supervisione bancaria e finanziaria, affiancandosi ed integrandosi con gli altri obiettivi dell'azione di vigilanza.“ („Italské centrální bance jsou svěřeny důležité úkoly v oblasti ochrany klientů bankovních a finančních zprostředkovatelů, která představuje součást bankovního a finančního dohledu, přičemž jsou propojeny s ostatními cíli dohledu a jsou jejich součástí.“)

⁽⁶⁹⁾ Článek 1 stanov FITD.

⁽⁷⁰⁾ Čl. 29 odst. 1.

(127) Jednotný zákon o bankovníctví dále uděluje italské centrální bance rozsáhlé pravomoci nad systémy pojištění vkladů:

- (1) čl. 96b odst. 1 písm. d) italského bankovního zákona stanoví, že italská centrální banka „povoluje intervence systémů pojištění vkladů“;
- (2) čl. 96b odst. 1 písm. b) italského bankovního zákona stanoví, že italská centrální banka „koordinuje činnosti systémů pojištění vkladů s pravidly řešení bankovních krizí a s činností dohledu“⁽⁷¹⁾;
- (3) čl. 96b odst. 1 písm. a) italského bankovního zákona stanoví, že italská centrální banka „uznává systémy pojištění vkladů a schvaluje jejich stanovy pod podmínkou, že samotné systémy nemají takové vlastnosti, jejichž následkem by bylo nevyvážené rozvržení rizik platební neschopnosti v bankovním systému“⁽⁷²⁾;
- (4) čl. 96b odst. 1 písm. h) italského bankovního zákona stanoví, že italská centrální banka „vydává prováděcí předpisy k ustanovením [...] oddílu [IV italského bankovního zákona o systémech pojištění vkladů]“⁽⁷³⁾.

(128) Kromě těchto pravomocí nad FITD, které jsou italské centrální bance svěřeny podle italského bankovního zákona, mohou být příjemci podpůrných intervencí FITD⁽⁷⁴⁾ pouze banky, na které je uvalena zvláštní správa. O uvalení zvláštní správy rozhoduje vyhláškou ministerstvo hospodářství a financí na návrh italské centrální banky. Dále na základě stanov FITD „fond intervenuje [...] v případech zvláštní správy členských bank povolených v Itálii“⁽⁷⁵⁾. Žádost o intervenci může fondu podat pouze zvláštní správce a tuto žádost musí následně schválit valná hromada akcionářů banky. Zvláštní správce jako úřední osoba zastupuje veřejný zájem, je jmenován italskou centrální bankou a podléhá jejímu dohledu. Italská centrální banka má rovněž pravomoc zvláštního správce odvolat nebo nahradit⁽⁷⁶⁾ a udělovat pokyny ukládající zvláštní obezřetnost a omezení při řízení banky⁽⁷⁷⁾. Úřední osoba pod kontrolou italské centrální banky tedy může zahájit podpůrnou intervenci FITD.

(129) Co se týče pravomoci povolovat intervence systémů pojištění vkladů, Komise podotýká, že pojem povolení odpovídá správnímu aktu, který předchází vstupu opatření, jež je předmětem tohoto aktu, v platnost. V opačném případě by byl znemožněn výkon pravomocí italské centrální banky týkajících se intervencí FITD za účelem zajištění stability finančního systému a ochrany střadatelů. V praxi musí k povolení dojít ve fázi, kdy FITD může navrhané opatření ještě přezkoumat a změnit, pokud se italská centrální banka proti opatření postaví. Nelze mít za to, že by toto povolení mohlo *následovat po rozhodnutí FITD o intervenci* (jak navrhuje italské orgány, FITD, Tercas a BPB⁽⁷⁸⁾). V této souvislosti se skutečnost, že se italská centrální banka jako pozorovatel účastní všech jednání správní rady a výkonného výboru FITD⁽⁷⁹⁾, jeví důležitou (v rozporu s tím, co tvrdí italské orgány, FITD, Tercas a BPB⁽⁸⁰⁾), jelikož to italské centrální bance umožňuje vyjádřit v počáteční fázi veškeré vlastní pochybnosti o plánovaných intervencích.

⁽⁷¹⁾ „La Banca d'Italia, avendo riguardo alla tutela dei risparmiatori e alla stabilità del Sistema bancario [...] coordina l'attività dei sistemi di garanzia con la disciplina delle crisi bancarie e con l'attività di vigilanza.“ („Italská centrální banka s ohledem na ochranu střadatelů a stabilitu bankovního systému [...] koordinuje činnosti systémů pojištění vkladů s disciplínou bankovních krizí a činností dohledu.“)

⁽⁷²⁾ „La Banca d'Italia, avendo riguardo alla tutela dei risparmiatori e alla stabilità del Sistema bancario [...] riconosce i sistemi di garanzia, approvandone gli statuti, a condizione che i sistemi stessi non presentino caratteristiche tali da comportare una ripartizione squilibrata dei rischi di insolvenza sul sistema bancario.“ („Italská centrální banka s ohledem na ochranu střadatelů a stabilitu bankovního systému [...] uznává systémy pojištění vkladů a schvaluje jejich stanovy pod podmínkou, že samotné systémy nemají takové vlastnosti, jejichž následkem by bylo nevyvážené rozvržení rizik platební neschopnosti v bankovním systému.“)

⁽⁷³⁾ „La Banca d'Italia, avendo riguardo alla tutela dei risparmiatori e alla stabilità del Sistema bancario [...] emana disposizioni attuative delle norme contenute nella presente sezione.“ („Italská centrální banka s ohledem na ochranu střadatelů a stabilitu bankovního systému [...] vydává prováděcí předpisy k ustanovením obsaženým v tomto oddíle.“)

⁽⁷⁴⁾ Čl. 29 odst. 1 stanov FITD.

⁽⁷⁵⁾ Viz článek 4 stanov FITD.

⁽⁷⁶⁾ Viz čl. 71 odst. 3 italského bankovního zákona.

⁽⁷⁷⁾ Čl. 72 odst. 4 italského bankovního zákona. „La Banca d'Italia, con istruzioni impartite ai commissari e ai membri del comitato di sorveglianza, può stabilire speciali cautele e limitazioni nella gestione della banca. I componenti gli organi straordinari sono personalmente responsabili dell'inosservanza delle prescrizioni della Banca d'Italia.“ („Italská centrální banka může prostřednictvím pokynů udělených správcům a členům dozorčího výboru stanovit zvláštní obezřetnost a omezení při řízení banky. Členové mimořádných orgánů jsou osobně odpovědní za nedodržení předpisů italské centrální banky.“)

⁽⁷⁸⁾ Viz 47., 56. a 69. bod odůvodnění.

⁽⁷⁹⁾ Čl. 13 odst. 6 a čl. 16 odst. 1 písm. d) stanov FITD.

⁽⁸⁰⁾ Viz 46., 58. a 71. bod odůvodnění.

- (130) Veřejné orgány mohou intervenci zahájit na vlastní žádost a na základě své pravomoci ji schvalovat tuto intervenci ovlivňují, *dříve než se skutečně rozhodne o jejím přijetí*. V procedurální rovině je tento vliv dále zvýšen účastí veřejných orgánů na všech rozhodovacích jednáních, na kterých tyto orgány mají možnost vyjádřit své pochybnosti. Nicméně i když musí být povolení opatření ze strany italské centrální banky zásadně považováno spíše za předchozí než za *následné* ⁽⁸¹⁾, Komise připomíná, že následnou kontrolu lze zařadit mezi indicie přičitatelnosti uvedené ve věci *Stardust Marine*.
- (131) Pravomoci veřejných orgánů jsou vykonávány, i co se týče přijetí předmětných podpůrných opatření:
- (1) Dokumenty předložené Itálií dokládají, že italská centrální banka povolila konkrétní intervence ve prospěch Tercas v zájmu ochrany vkladatelů a klientů ve smyslu ustanovení čl. 96c odst. 1 písm. d) italského bankovního zákona ⁽⁸²⁾. Italská centrální banka tedy povolila zvláštní předmětné intervence FITD v souvislosti se zvláštními vnitrostátními veřejnoprávními předpisy;
 - (2) jednání mezi zvláštním správcem Tercas a BPB probíhala „v koordinaci s italskou centrální bankou“ ⁽⁸³⁾;
 - (3) italská centrální banka „vyzvala fond“ [tj. FITD] k dosažení „*vyvážené dohody*“ s BPB, co se týče pokrytí nedostatku kapitálu Tercas, s ohledem na případný negativní dopad likvidace Tercas a její dceřiné společnosti Caripe ⁽⁸⁴⁾.
- (132) Komise má za to, že odchýlně od věci *Doux Élevages*, kdy Soudní dvůr rozhodl, že cíle intervence byly organizací stanoveny v *plném rozsahu*, v daném případě tyto cíle určité v *plném rozsahu* nestanovil FITD. Fakticky jsou tyto intervence stanoveny jeho veřejným mandátem podle italského bankovního zákona a v podstatě kontrolovány veřejnými orgány. Komise konstatuje, že skutečná možnost FITD *držet se intervence* nezpochybnuje její předchozí závěr o intervencích FITD, které jsou skutečně provedeny.
- (133) Kromě výše prokázané podstatné veřejné kontroly musí Komise zdůraznit povinný charakter příspěvků na prostředky, které FITD používá na intervence.
- (134) Jak je uvedeno v oddíle 2.3, členství ve FITD je pro italské banky povinné ⁽⁸⁵⁾. V této souvislosti je odkaz na Fondo di Garanzia dei Depositanti del Credito Cooperativo (FGDCC) (viz 70. bod odůvodnění) zdůrazňující

⁽⁸¹⁾ Viz například připomínka Irene Mecatti týkající se článků 96–96c italského bankovního zákona v „Testo unico bancario, Commentario“ („Zákon o bankovníctví, komentář“), Porzio M., Santoro V., Belli F., Losappio G., Rispoli Farina M., Giuffrè Editore, 2010: „... ogni intervento dei spd deve essere *preventivamente* autorizzato dalla BI“ („každou intervencí musí *předem* schválit italská centrální banka (čl. 96b odst. 1 písm. d)“); zvýraznění pomocí kurzivy je převzato z původního textu.

⁽⁸²⁾ Viz dopisy italské centrální banky ze dne 4. listopadu 2013 a ze dne 7. července 2014, kterými se FITD povoluje provést předmětná podpůrná opatření (přílohy 8 a 9 odpovědi Itálie ze dne 14. listopadu 2014 na žádost Komise o informace ze dne 10. října 2014).

⁽⁸³⁾ Ve zprávě přiložené k zápisu z jednání výkonného výboru FITD ze dne 30. května 2014, s. 1 (příloha 3.9 odpovědi Itálie ze dne 14. listopadu 2014 na žádost Komise o informace ze dne 10. října 2014) se uvádí: „L'evolversi di tali fattori ha portato ad un articolato negoziato con BPB e con il Commissario straordinario, in coordinamento con la Banca d'Italia, per l'individuazione di modalità attuative dell'intervento del Fondo volte a massimizzare l'efficacia dell'azione di sostegno nel quadro del più ampio piano di risanamento della Tercas, imperniato su un'operazione di ricapitalizzazione de parte di BPB.“ („Vývoj těchto faktorů vedl k strukturovanému jednání s BPB a se zvláštním správcem v koordinaci s italskou centrální bankou za účelem určení prováděcích pravidel intervence fondu určených k maximalizaci účinnosti podpůrné akce v rámci širšího plánu ozdravení Tercas, se zaměřením na rekapitalizaci ze strany BPB.“)

⁽⁸⁴⁾ Ve zprávě přiložené k zápisu z jednání výkonného výboru FITD ze dne 30. května 2014, s. 4 (příloha 3.9 odpovědi Itálie ze dne 14. listopadu 2014 na žádost Komise o informace ze dne 10. října 2014) se uvádí: „La Banca d'Italia [...] ha invitato il Fondo a ricercare un'intesa equilibrata con BPB per la copertura del deficit patrimoniale.“ („Italská centrální banka vyzvala fond k dosažení vyvážené dohody s BPB za účelem pokrytí nedostatku kapitálu.“)

⁽⁸⁵⁾ Ačkoliv je právně možné vystoupit z FITD, banky jsou ze zákona povinny stát se členy systému pojištění vkladů. Kromě toho, jak je uvedeno v 33. bodě odůvodnění, členství ve FITD je povinné pro italské banky, které nejsou družstevními úvěrovými bankami, z těchto důvodů: 1) protože v Itálii neexistují jiné systémy pojištění vkladů dostupné pro obchodní banky, členství ve FITD je *de facto* povinné; 2) stanovy FITD stanovují členství všech italských bank s výjimkou družstevních úvěrových bank.

údajnou dobrovolnost členství ve FITD mylný, neboť podle jednotného zákona o bankovníctví ⁽⁸⁶⁾ musí italské družstevní úvěrové banky zřídit zvláštní systém pojištění vkladatelů pro svou oblast působnosti: družstevní úvěrové banky se tedy nemohou stát členy FITD a naopak ostatní banky se nemohou stát členy FGDCC a musí se stát členy FITD. Ustanovení stanov ⁽⁸⁷⁾ umožňující členským bankám vystoupit z FITD, jak zdůrazňují zúčastněné strany ve svých připomínkách (viz 70. bod odůvodnění), je tudíž čistě teoretickou a neproveditelnou možností vzhledem k tomu, že uvedené banky se nemohou stát členy žádného jiného uznaného systému pojištění vkladů.

- (135) Navíc rozhodnutí provést podpůrnou intervenci přijímají řídicí orgány FITD. Bez ohledu na své individuální zájmy nemohou členské banky toto rozhodnutí vetovat, ani se od intervence distancovat ⁽⁸⁸⁾ a musí přispět k financování schválené intervence. Skutečnost, že tyto prostředky nejsou vykázány v závěrce FITD, ale na samostatných účtech, je pouhou formalitou, neboť tyto prostředky spravuje přímo FITD.
- (136) To vede Komisi k závěru, že intervence je přičitatelná FITD, a nikoli členským bankám a že prostředky použité na provedení intervencí jsou prostředky FITD, a nikoli vlastní prostředky členských bank.
- (137) Jelikož je tedy povinné jak členství ve FITD, tak příspěvky na podpůrné intervence, o kterých FITD rozhodl, Komise dospěla k závěru, že v Itálii je pro jiné banky než družstevní úvěrové banky podle italských právních předpisů povinné přispět na náklady podpůrných intervencí FITD. Prostředky použité na financování těchto podpůrných intervencí jsou jasně stanoveny, spravovány a rozdělovány v souladu se zákonem a dalšími veřejnými předpisy, a jsou tedy veřejné.
- (138) Komise vyvodila závěr, že v daném případě italské orgány v zásadě i v praxi vykonávají soustavnou kontrolu nad tím, zda použití prostředků FITD splňuje cíle veřejného zájmu, a ovlivňují použití těchto prostředků ze strany FITD.
- (139) Zejména vzhledem k tomu, že veřejné orgány mají formální pravomoc požadovat intervenci a schvalovat ji, pokud jde o její soulad s veřejným mandátem (126. bod odůvodnění), Komise dospěla k závěru, že nelze mít za to, že se úloha italské centrální banky omezuje na pouhý čistě informativní postup, ani na pouhou formální kontrolu platnosti nebo zákonnosti ⁽⁸⁹⁾.
- (140) Zejména ve věci *Doux Élevage* Soudní dvůr prokázal, že povinný charakter příspěvků nebyl v uvedeném případě podřízen „sledování konkrétních politických cílů stanovených a definovaných veřejnými orgány“. Činnosti FITD však jsou podřízeny konkrétním cílům veřejného zájmu stanoveným veřejnými orgány a těmito orgány kontrolovanými, zejména cílům veřejného zájmu, které se týkají ochrany vkladatelů.
- (141) Jelikož jsou opatření v daném případě podřízena italské centrální bance, jsou kontrolována také s ohledem na cíle samotné italské centrální banky, mezi něž patří ochrana stability finanční soustavy. V této souvislosti je vhodné připomenout tyto aspekty:
- (1) důležitost úlohy italské centrální banky při zajišťování stability italské bankovní soustavy a při ochraně střadatelů;
 - (2) široké pravomoci italské centrální banky, jejichž cílem je zajistit, aby FITD tato ustanovení zohlednil.
- (142) Skutečnosti uvedené výše v 127. až 131. bodě odůvodnění (právní úprava, která organizaci podřizuje přísné kontrole a účinné koordinaci ze strany italské centrální banky s cílem zajistit, že dojde ke splnění nejdůležitějších cílů veřejného zájmu) prokazují, že FITD se podle italské právní úpravy oproti běžným soukromým konsorciím těší výjimečnému právnímu postavení a že, jak potvrzuje jeho veřejný mandát, jeho účel přesahuje účel například CIDEF ⁽⁹⁰⁾, jenž byl předmětem posouzení v rozsudku *Doux Élevage*. Tento výjimečný právní status je platnou indicií přičitatelnosti v rámci kritérií vypracovaných ve věci *Stardust Marine*.

⁽⁸⁶⁾ Článek 96 italského bankovního zákona.

⁽⁸⁷⁾ Článek 8 stanov FITD.

⁽⁸⁸⁾ Rozhodnutí o intervenci přijímají správní rada a výkonný výbor ve složení uvedeném v 36. bodě odůvodnění.

⁽⁸⁹⁾ Viz bod 38 rozsudku *Doux Élevage*.

⁽⁹⁰⁾ Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF).

- (143) Obsah, rozsah a předmět opatření jsou takové, že výše uvedené skutečnosti ukazují, do jaké míry je nepravděpodobné, aby veřejné orgány nebyly zapojeny do jejich přijetí. Uvedená opatření nejen poskytla podniku konkurenční výhodu, ale také zabránila jeho úpadku díky veřejné podpoře poskytnuté prostřednictvím opatření 1, 2 a 3, jež jsou popsána v 38. bodě odůvodnění a jejichž cílem bylo ochránit vkladatele i stabilitu italské bankovní soustavy.
- (144) S ohledem na výše uvedené má Komise za to, že existuje dostatek důkazů prokazujících, že opatření je přičitatelné státu a financované z veřejných prostředků.
- (145) Komise zdůrazňuje, že pokud by některé uvedené aspekty byly brány v úvahu jednotlivě, nebyly by samy o sobě dostačující pro vyvození závěru, že opatření jsou přičitatelná státu; jak je vyloženo ve 118. až 144. bodě odůvodnění, řada indicií, kterou Komise posoudila, prokazuje přičitatelnost intervencí FITD státu jako celek.
- (146) Co se týče připomínek, které předložila Itálie a ostatní zúčastněné strany a které se týkají rozhodnutí Komise o podporách ve prospěch Banco di Sicilia a Sicilcassa, Komise především připomíná, že existence státní podpory je objektivní pojem a že ji nelze určit na základě údajné rozhodovací praxe ani v případě, že by byla prokázána. Komise dále upozorňuje, že oproti roku 1999, kdy byla podpůrná opatření ve prospěch Tercas schválena, Komise již vypracovala a zveřejnila podrobné podmínky, které musí být splněny, aby podpora poskytnutá systémem pojištění vkladů představovala státní podporu.
- (147) Kromě toho Komise ke dni přijetí rozhodnutí *Sicilcassa* nepřizpůsobila vlastní posouzení přičitatelnosti pravidlům soudů Unie stanoveným v rozsudku *Stardust Marine* a v následné judikatuře.
- (148) V rozporu s argumenty, které předložila Itálie a zúčastněné strany, rozhodovací praxe Komise týkající se intervencí systémů pojištění vkladů ⁽⁹¹⁾ je vysoce způsobilá poskytnout informace ohledně povahy státní podpory u intervence FITD. S ohledem na výše uvedené nepředstavuje rozhodnutí ve věci *Sicilcassa* důvod legitimního očekávání, který by mohly Itálie a zúčastněné strany uplatňovat.

6.1.2 Selektivní výhoda s narušením hospodářské soutěže a vliv na obchod mezi členskými státy

- (149) Podpůrné intervence, které FITD provedl, poskytly bance Tercas selektivní výhodu a zejména nebyly provedeny FITD jako hospodářským subjektem v tržním hospodářství. Opatření 1, 2 a 3 bez jakékoli perspektivy a možnosti návratnosti nejsou hospodářskému subjektu v tržním hospodářství vlastní. Tato opatření ukazují, že FITD jednal jako instituce plnící veřejný mandát spíše než jako hospodářský subjekt v tržním hospodářství ⁽⁹²⁾. Tyto intervence odpovídají poskytnutí pomoci, která nepočítá s uplatněním poplatků ani s protiplněním nebo související návratností a jejímž kombinovaným účinkem bylo zabránit odchodu banky Tercas z trhu, k čemuž by bez této podpory pravděpodobně jinak došlo, a bance Tercas tudíž byla poskytnuta selektivní výhoda.
- (150) I když připustíme, že tato opatření je třeba posuzovat s ohledem na jednání tržního subjektu ve srovnatelné situaci, je na dotčeném členském státu, aby Komisi sdělil objektivní a ověřitelné důkazy prokazující, že vlastní rozhodnutí se zakládalo na předchozím ekonomickém posouzení srovnatelném s racionálním posouzením soukromého hospodářského subjektu v obdobné situaci za účelem určení budoucí nákladové efektivity samotných opatření. V daném případě nebyl Komisi poskytnut žádný důkaz, jenž by doložil, že FITD vyžadoval průmyslový plán nebo výpočet ziskovosti investovaného kapitálu, což jsou základní požadavky pro jakékoliv rozhodnutí soukromého hospodářského subjektu o investici.

⁽⁹¹⁾ Viz rozhodnutí ve věci SA.33001 (2011/N) – Dánsko – Část B – Změna dánského úpadkového režimu úvěrových institucí, body 43 až 49; rozhodnutí 2011 ve věci SA.34255 (2012/N) – Španělsko – Restrukturalizace CAM a Banco CAM, body 76 až 87; rozhodnutí ve věci SA.37425 (2013/N) – Polsko – Režim řádného ukončení činnosti úvěrových družstev, Úř. věst. C 210, 4.7.2014, body 44 až 53; rozhodnutí ve věci NN 36/2008 – Dánsko – Roskilde bank A/S, body 28 až 31; rozhodnutí K(2010) 4453 ze dne 29. června 2010 ve věci NN 61/2009 – Španělsko – Záchrana a restrukturalizace Caja Castilla-La Mancha, body 97 až 106.

⁽⁹²⁾ Viz věc C-124/10 P, *Komise v. EDF*, ECLI:EU:C:2012:318, body 80 a 81.

- (151) Itálie a zúčastněné strany tvrdí, že tato opatření jsou ve skutečnosti v souladu se zásadou hospodářského subjektu v tržním hospodářství⁽⁹³⁾ zejména proto, že intervence umožnila FITD omezit náklady, kterým by byl jinak vystaven, zvláště náklady, které by FITD hradil za vyplacení náhrady vkladatelům v případě nucené likvidace Tercas.
- (152) Zúčastněné strany dále tvrdí, že akce FITD jsou přičitatelné soukromé nezávislosti členských bank.
- (153) Komise má za to, že intervenci lze jasně přičíst FITD, který je kontrolován veřejnými orgány (viz posouzení v 134. až 136. bodě odůvodnění), a nikoli členským bankám. Jakékoli porovnání s intervencemi, které FITD provedl dříve, než byla členským bankám zákonem uložena povinnost stát se jeho členy, je bezvýznamné vzhledem k tomu, že v současné době se členské banky nikterak nemohou od zvláštních intervencí distancovat, jak je uvedeno v 134. a 135. bodě odůvodnění. Tuto situaci ještě zhoršuje mechanismus popsáný v 36. bodě odůvodnění, ze kterého rozhodnutí o intervenci FITD vychází a který je nakloněn velkým bankám⁽⁹⁴⁾, které tudíž mohou přijímat rozhodnutí o intervenci v rozporu s vůlí většiny členských bank.
- (154) Dotčené náklady tedy vyplývají z povinností uložených fondu FITD jako systému pojištění vkladů působícímu na základě veřejného mandátu, jehož cílem je ochrana vkladatelů. Žádný subjekt v tržním hospodářství nesmí plnit povinnosti vyplývající z veřejného mandátu, jako je například povinnost vyplatit náhradu vkladatelům v případě likvidace Tercas. Podle ustálené judikatury na základě zásady hospodářského subjektu v tržním hospodářství nelze tyto povinnosti vyplývající z veřejného mandátu⁽⁹⁵⁾ brát v potaz.
- (155) Bez ohledu na povinnosti vyplývající z veřejného mandátu FITD tedy Komise dospěla k závěru, že hospodářský subjekt působící v tržním hospodářství by žádné ze tří opatření nepřijal. Neexistence průmyslového plánu nebo jakékoli perspektivy ziskovosti je pro účely tohoto posouzení zásadní a tento závěr pouze potvrzuje.
- (156) Konečně BPB a Tercas tvrdily, že příspěvek FITD lze považovat za souběžný ve vztahu k intervenci BPB jako soukromého subjektu. Komise v tomto ohledu připomíná, že k souběžné investici tohoto druhu musí dojít za zcela rovných podmínek pro soukromé i veřejné spoluinvestory. Tento požadavek zjevně není splněn. BPB získala úplné vlastnictví Tercas, zatímco FITD za svou investici obdobnou ekonomickou návratnost nezískal.
- (157) Z důvodů uvedených v 149. až 156. bodě odůvodnění poskytly intervence FITD ve prospěch Tercas bance Tercas výhodu, zejména nevratný příspěvek na pokrytí nedostatku kapitálu, bezplatnou záruku za některé úvěrové expozice vůči [...] a nevratný podmíněný příspěvek, který měl Tercas osvobodit od části daňových závazků týkajících se daní z příjmu platných v té době. Soubor těchto opatření zabránil odchodu banky Tercas z trhu. Tercas by za běžných tržních podmínek nebyla příjemcem těchto opatření.
- (158) Komise zastává stanovisko, že dotčené investice jsou selektivní tím, že se vztahují pouze k Tercas. Tyto podpůrné intervence jsou k dispozici pouze bankám ve zvláštní správě a pouze po předchozím individuálním přezkumu. Z těchto důvodů má Komise za to, že opatření posuzovaná v tomto rozhodnutí byla určena zvláště a výlučně bance Tercas, aby zabránila jejímu odchodu z trhu, a byla tudíž selektivní.
- (159) Konečně výhody poskytnuté Tercas díky intervencím FITD, kterými se zabránilo úpadku a odchodu Tercas z trhu, narušují hospodářskou soutěž. Tercas je zapojena do hospodářské soutěže se zahraničními podniky, a existuje tudíž vliv na obchod mezi členskými státy.
- (160) Pokud jde o *opatření 1*, podpora ve výši 265 milionů EUR byla poskytnuta právní formou nevratného příspěvku na pokrytí nedostatku kapitálu Tercas bez jakékoliv ziskové složky. Komise se domnívá, že prvek podpory odpovídá celé částce 265 milionů EUR.

⁽⁹³⁾ Viz 80. až 97. bod odůvodnění.

⁽⁹⁴⁾ Celkem čtyři velké banky (se zárukou účasti ve správní radě a každá se dvěma hlasy) potřebují pouze dalších pět zástupců, aby získaly většinu (13 hlasů).

⁽⁹⁵⁾ Viz spojené věci C-214/12 P, C-215/12 P a C-223/12 P, *Land Burgenland a další v. Komise*, ECLI:EU:C:2013:682, bod 52.

- (161) Co se týče *opatření 2*, záruka ve výši 35 milionů EUR byla poskytnuta nejvýše na dobu tří let na pokrytí úvěrového rizika spojeného s určitými expozicemi Tercas vůči [...]. Podle sdělení Komise o státních podporách ve formě záruk⁽⁹⁶⁾ by měl být prvek podpory vypočítán jako hrubý grantový ekvivalent rozdílu mezi poplatky, které by příjemce zaplatil hospodářskému subjektu v tržním hospodářství, aby tuto záruku získal, a poplatky za tuto záruku skutečně zaplacenými za skutečně využitou dobu.
- (162) Komise nemá k dispozici informace o poplatcích, které by požadoval hospodářský subjekt v tržním hospodářství za zajištění úvěrové expozice vůči [...], ani o kvalitě úvěru [...]. Avšak vzhledem k tomu, že expozice v daném okamžiku nebyla znehodnocena a že úvěr byl splácen ve stanovených termínech, a s ohledem na mnohem významnější částky podpory poskytnuté prostřednictvím *opatření 1 a 3*, má Komise za to, že pro odhad výše podpory stačí stanovit dolní hranici.
- (163) Při stanovení této dolní hranice lze vycházet z průměru hodnot swapů úvěrových selhání („CDS“) ⁽⁹⁷⁾ v délce trvání tří let od okamžiku poskytnutí podpory pro hlavní nefinanční podniky aktivně obchodující s CDS. Průměr odpovídá 53 bazickým bodům ⁽⁹⁸⁾. Vzhledem k tomu, že záruka kryla expozice ve výši 35 milionů EUR a její doba trvání činila pouhých devět měsíců, hodnota náhrady poplatku za záruku se rovná 0,14 milionu EUR. Jelikož dohody nestanovily poplatky ve prospěch FITD, které by bylo možno od tohoto čísla odečíst, Komise má za to, že částka 0,14 milionu EUR odpovídá i prvku podpory.
- (164) Pokud jde o *opatření 3*, Komise zdůrazňuje, že podle italské právní úpravy musí být osvobození od daně oznámeno Evropské komisi, která je musí schválit. Vzhledem k tomu, že Komise nepřijala žádné rozhodnutí týkající se *opatření 3* v okamžiku poskytnutí ani poté, je třeba mít za to, že záruka propadla. Osvobození od daně totiž nebylo formálně Komisi oznámeno, což vylučuje možnost jeho uplatnění. Komise tedy toto *opatření* nesmí považovat za záruku, ale za další nevratný příspěvek bez náhrady. Komise má za to, že prvek podpory odpovídá celé částce ve výši 33 milionů EUR.

6.1.3 Závěry ohledně existence podpory

- (165) Z důvodů uvedených výše v 149. až 164. bodě odůvodnění Komise dospěla k závěru, že *opatření 1* (nevratný příspěvek ve výši 265 milionů EUR), *opatření 2* (záruka ve výši 35 milionů EUR na pokrytí úvěrových expozic vůči [...]) s prvkem podpory ve výši 0,14 milionu EUR) a *opatření 3* (další nevratný příspěvek ve výši 30 milionů EUR), tedy celkem státní podpora ve výši 295,14 milionu EUR poskytnutá FITD, poskytla bance Tercas selektivní výhodu, což vedlo k narušení hospodářské soutěže a ovlivnilo obchod mezi členskými státy. Tato selektivní výhoda byla poskytnuta ze státních prostředků prostřednictvím intervence FITD, kterou lze přičíst státu z důvodů vysvětlených v 112. až 148. bodě odůvodnění. Podpora byla poskytnuta dne 7. července 2014.

6.2. Příjemce podpory

- (166) Komise připomíná, že na základě vlastního posouzení všechna předmětná *opatření* poskytují výhodu bance Tercas. Komise se tudíž domnívá, že *opatření* podpořila hospodářskou činnost Tercas tím, že zabránila jejímu odchodu z trhu a umožnila pokračování této hospodářské činnosti v rámci kupujícího, tj. BPB.
- (167) Aby určila, zda prodej činnosti banky představuje státní podporu ve prospěch kupujícího v souladu s body 79, 80 a 81 sdělení o bankovníctví z roku 2013 a s bodem 20 sdělení o restrukturalizaci ⁽⁹⁹⁾, musí Komise posoudit, zda byly splněny stanovené požadavky, zejména musí ověřit, zda i) byl postup prodeje otevřený, bezpodmínečný a nediskriminační; ii) k prodeji došlo za tržních podmínek a iii) úvěrová instituce nebo vláda zajistily nejvýhodnější prodejní cenu dotčených aktiv a pasív.

⁽⁹⁶⁾ Sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk, Úř. věst. C 155, 20.6.2008, s. 10.

⁽⁹⁷⁾ Swap úvěrového selhání (credit default swap – CDS) je zvláštní druh swapu, jehož funkcí je převod úvěrové expozice finančních produktů mezi dvěma nebo více účastníky. Nabyvatel swapu úvěrového selhání uskuteční řadu plateb prodejci a výměnou získá náhradu v případě insolvence původního dlužníka.

⁽⁹⁸⁾ Průměrné hodnoty tříletých CDS podniků ENI, ENEL, Telecom Italia a Atlantia se vztahují k 1. červenci 2014.

⁽⁹⁹⁾ Sdělení Komise o návratu k životaschopnosti a hodnocení restrukturalizačních *opatření* ve finančním sektoru v současné krizi podle pravidel pro státní podporu („sdělení o restrukturalizaci“).

- (168) V souladu s úvahami, které formulovala v rozhodnutí o zahájení řízení, Komise nemá k dispozici důkazy, jež by jí umožnily dospět k závěru, že i) postup prodeje nebyl otevřený, bezpodmínečný a nediskriminační, ii) k prodeji nedošlo za tržních podmínek a iii) italské orgány nezajistily nejvýhodnější prodejní cenu banky Tercas.
- (169) Komise tudíž dospěla k závěru, že jediným příjemcem podpůrného opatření je Tercas a že lze vyloučit existenci podpory ve prospěch kupujícího, tj. BPB.

7. ZÁKONNOST PODPORY

- (170) S ohledem na výše uvedené Komise vyvodila závěr, že dané podpory představují státní podporu podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy a byly poskytnuty v rozporu s povinnostmi oznámení a odkladu stanovenými v čl. 108 odst. 3 Smlouvy. Komise má tudíž za to, že opatření ve prospěch Tercas představují nezákonnou státní podporu.

8. SLUČITELNOST PODPORY

8.1. Právní základ pro posouzení slučitelnosti

- (171) Itálie netvrdila, že jsou opatření slučitelná s vnitřním trhem. Žádné z ustanovení čl. 107 odst. 2 Smlouvy se na tato opatření nevztahuje. Obdobně se na tato opatření jednoznačně nevztahují ustanovení čl. 107 odst. 3 písm. a) a d) Smlouvy, zatímco požadavky čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy jsou restriktivnější než stávající ustanovení, která Komise uplatňuje na finanční instituce v nesnázích v souladu s čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy. Z toho důvodu Komise přezkoumá slučitelnost intervence FITD pouze na základě tohoto posledně uvedeného ustanovení.
- (172) Čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy dává Komisi pravomoc rozhodnout, že je podpora slučitelná s vnitřním trhem, pokud je jejím cílem „příspěk k nápravě vážného narušení hospodářství členského státu“. Komise si je vědoma, že světová finanční krize může vážně narušit hospodářství členského státu a že opatření na podporu bank mohou být vhodná pro nápravu takového narušení. Toto zaměření bylo postupně upřesněno a rozpracováno ve sděleních o krizi⁽¹⁰⁰⁾ a dále zdůrazněno ve sdělení o bankovníctví z roku 2013, kde Komise uvádí, proč má za to, že podmínky pro použití čl. 107 odst. 3 písm. b) jsou stále platné.
- (173) Aby byla podpora slučitelná ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy, musí odpovídat obecným zásadám, které jsou podkladem slučitelnosti podle čl. 107 odst. 3 Smlouvy, s ohledem na obecné cíle Smlouvy. Na základě rozhodovací praxe⁽¹⁰¹⁾ Komise tedy musí veškeré podpory nebo režimy podpor splňovat tyto podmínky: i) vhodnost, ii) nezbytnost a iii) přiměřenost.
- (174) Sdělení o bankovníctví z roku 2013 se vztahuje na státní podpory poskytnuté od 1. srpna 2013. Podpůrná intervence FITD byla povolena italskou centrální bankou dne 7. července 2014.
- (175) Aby Komise určila slučitelnost intervence s příslušnými sděleními o krizi, posoudí podpory poskytnuté prostřednictvím všech tří opatření takto:

- (1) *opatření 1*: nevratný příspěvek ve výši 265 milionů EUR bude pro účely posouzení považován za rekapitalizaci podle sdělení o bankovníctví z roku 2013 a sdělení o restrukturalizaci, navzdory rozdílům oproti běžnému opatření rekapitalizace, jelikož orgán, který podporu poskytl, nezískal práva a nebylo zapláceno žádné protiplnění;

⁽¹⁰⁰⁾ Sdělení o rekapitalizaci finančních institucí během současné finanční krize: omezení podpory na nezbytné minimum a záruky proti neoprávněnému narušení hospodářské soutěže („sdělení o rekapitalizaci“), Úř. věst. C 10, 15.1.2009, s. 2. sdělení o restrukturalizaci; sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. ledna 2012 („sdělení o prodloužení z roku 2011“), Úř. věst. C 356, 6.12.2011, s. 7 a sdělení o bankovníctví z roku 2013.

⁽¹⁰¹⁾ Viz rozhodnutí Komise o státní podpoře č. SA.37314 ze dne 6. září 2013 „Podpora na záchranu ve prospěch společnosti Probanka“, Úř. věst. C 314, 29.10.2013, s. 1 a rozhodnutí Komise ze dne 6. září 2013 o státní podpoře č. SA.37315 „Podpora na záchranu ve prospěch společnosti Factor Banka“, Úř. věst. C 314, 29.10.2013, s. 2.

- (2) *opatření 2*: záruka ve výši 35 milionů EUR určená na pokrytí úvěrového rizika spojeného s určitými expozicemi banky Tercas vůči [...] a obsahující prvek podpory ve výši 0,14 milionu EUR má vlastnosti, díky nimž může být posuzována jako podpora na restrukturalizaci Tercas ve smyslu sdělení o znehodnocených aktivech ⁽¹⁰²⁾ a rovněž díky nim může být posuzována podle sdělení o bankovníctví z roku 2013 a sdělení o restrukturalizaci;
- (3) *opatření 3*: vzhledem k tomu, že Komise nepřijala žádné rozhodnutí o osvobození od daně, záruka ve výši 30 milionů EUR bude posuzována jako další podpora realizovaná prostřednictvím nevratného příspěvku. Opatření je tudíž považováno za rekapitalizaci, která bude posuzována stejným způsobem jako opatření 1.
- (176) Na základě výše uvedeného Komise především posoudí slučitelnost opatření 2 s vnitřním trhem na základě sdělení o znehodnocených aktivech a následně provede kombinované posouzení všech tří opatření ve smyslu sdělení o bankovníctví z roku 2013 a sdělení o restrukturalizaci.

8.2. Slučitelnost opatření 2 se sdělením o znehodnocených aktivech

- (177) Opatření 2 je třeba posoudit podle kritérií uvedených ve sdělení o znehodnocených aktivech, neboť jeho cílem je „osvobodit banky, které jsou příjemci této podpory, od povinnosti vykázat buď ztrátu, nebo vytvořit rezervu pro případné ztráty vyplývající ze znehodnocených aktiv (nebo jim za to poskytnout kompenzaci)“. Tato kritéria slučitelnosti zahrnují: i) způsobilost aktiv k poskytnutí podpory; ii) transparentnost a poskytování informací o znehodnocení aktiv; iii) správu aktiv; iv) správný a jednotný přístup k oceňování aktiv; a v) přiměřenost protiplnění a sdílení nákladů.

8.2.1 Způsobilost aktiv

- (178) Pokud jde o způsobilost aktiv, oddíl 5.4 sdělení o znehodnocených aktivech uvádí, že záchrana aktiv vyžaduje, aby byla jasně určena znehodnocená aktiva, a že se na způsobilost vztahují určitá omezení, aby byla zaručena slučitelnost.
- (179) Ačkoli sdělení o znehodnocených aktivech považuje za způsobilá aktiva, která způsobila finanční krizi, je také stanovena možnost „rozšířit možnost poskytnutí podpory na přesně definované kategorie aktiv odpovídající této systémové hrozbě, a to na základě řádného zdůvodnění a bez kvantitativních omezení“. Mímoto bod 35 sdělení o znehodnocených aktivech uvádí, že aktiva, která nelze v současné době považovat za znehodnocená, by neměla být zahrnuta do záchranného programu.
- (180) V předmětném případě zpráva FITD z července 2014 upozorňuje, že expozice v rámci opatření 2 se týkají splácených, ale problematických úvěrů. Splácené úvěry nejsou podle kritérií stanovených v oddíle 5.4 sdělení o znehodnocených aktivech způsobilé. Proto Komise dospěla k závěru, že opatření 2 nesplňuje kritéria způsobilosti aktiv stanovená ve sdělení o znehodnocených aktivech.

8.2.2 Transparentnost poskytování informací, správa a oceňování

- (181) V souladu s oddílem 5.1 sdělení o znehodnocených aktivech Komise požaduje úplnou transparentnost ex-ante a ex-ante poskytování informací o znehodnocení aktiv, na která se vztahují podpůrná opatření. Komise však neobdržela žádné informace o dotčených expozicích ani o dotčené společnosti.
- (182) Mímoto ani členský stát, ani žádná ze zúčastněných stran nedodala ocenění znehodnocených aktiv, jak požaduje oddíl 5.5 sdělení o znehodnocených aktivech, ani nejsou k dispozici informace, které by Komisi umožnily předpokládat, že bylo ve smyslu oddílu 5.6 tohoto sdělení zajištěno řádné funkční a organizační oddělení těchto aktiv.

⁽¹⁰²⁾ Sdělení Komise o nakládání se znehodnocenými aktivy v bankovním sektoru Společenství, Úř. věst. C 72, 26.3.2009, s. 1).

- (183) Komise tedy dospěla k závěru, že kritéria týkající se transparentnosti poskytování informací nebyla splněna a že dále chybí důkazy, na jejichž základě by mohla vyvodit závěr, že byla splněna kritéria týkající se správy a oceňování.

8.2.3 Sdílení nákladů a protiplnění

- (184) Co se týče protiplnění, oddíl 5.2 sdělení o znehodnocených aktivech zdůrazňuje obecnou zásadu, podle které by banky měly nést v maximálním rozsahu ztráty spojené se znehodnocenými aktivy a zajistit přiměřené protiplnění, aby se zajistila rovnocenná odpovědnost akcionářů a rovnocenné sdílení nákladů.
- (185) Jak je popsáno v 195. až 212. bodě odůvodnění, opatření přiměřeného sdílení nákladů nebyla provedena. Komise dále upozorňuje, že nebylo stanoveno žádné protiplnění za záruku spojenou s expozicí vůči [...].
- (186) Na základě výše uvedeného Komise vyvodila závěr, že opatření 2 nesplňuje žádnou z kumulativních podmínek stanovených ve sdělení o znehodnocených aktivech. Toto opatření tedy nemůže být považováno za slučitelné s vnitřním trhem.

8.3. Slučitelnost opatření 1, 2 a 3 se sdělením o bankovníctví z roku 2013 a sdělením o restrukturalizaci

- (187) Co se týče opatření 1 a 3, mají právní podobu nevratného grantu, tedy příspěvku v hotovosti, který nestanoví na oplátku žádné protiplnění (ve formě majetku nebo náhrady). Kritéria slučitelnosti stanovená sdělením o bankovníctví z roku 2013 grant jako takový neupravují.
- (188) Jediná forma podpory podobná grantu stanovenému ve sdělení o bankovníctví z roku 2013 je podpora na rekapitalizaci. Rekapitalizace nicméně vyžaduje splnění řady kritérií slučitelnosti, a sice: i) existenci plánu navyšování kapitálu, který by uváděl veškeré dostupné možnosti banky ohledně získání kapitálu ze soukromých zdrojů; ii) plán restrukturalizace, který by vedl k obnově životaschopnosti peněžního ústavu; iii) dostatečný vlastní příspěvek příjemce podpory, včetně nejvyššího možného příspěvku vlastníků kapitálových nástrojů a podřízených dluhových nástrojů (sdílení nákladů) a iv) opatření dostačující k omezení narušení hospodářské soutěže. I když zvláštní správce Tercas mohl provést plán navyšování kapitálu (viz 15. bod odůvodnění), Komise neobdržela důkazy, které by prokázaly splnění podmínek slučitelnosti uvedených v tomto bodě.
- (189) Nevratné příspěvky stanovené v opatřeních 1 a 3 byly v zásadě poskytnuty za účelem snížení záporného kapitálu banky Tercas na nulu před tím, než ji převezme BPB. V minulosti Komise obdobné operace schválila jako slučitelné s vnitřním trhem, ale učinila tak pouze v rámci podpor za účelem usnadnění řešení krize nebo je schválila jako podporu na řádné ukončení činnosti banky⁽¹⁰³⁾. Vzhledem k tomu, že Itálie jasně potvrdila, že při podpůrných opatřeních ve prospěch banky Tercas nebyl použit ani režim řešení krize, ani režim likvidace, Komise nemůže stejný postup v případě Tercas použít. Komise tudíž musí opatření kvalifikovat jako podporu na rekapitalizaci.
- (190) Opatření 2 bylo stanoveno za účelem ochrany Tercas před možnými ztrátami vyplývajícími z její expozice vůči [...]. Jako takové je tedy lze přirovnat k rekapitalizaci za účelem restrukturalizace Tercas. Bez ohledu na jeho soulad se sdělením o znehodnocených aktivech, aby bylo opatření 2 prohlášeno za slučitelné, musí být také v souladu se sdělením o bankovníctví z roku 2013 a sdělením o restrukturalizaci. Není navíc možné posoudit opatření 1 a 3 s ohledem na tato sdělení, aniž by bylo zohledněno opatření 2.

⁽¹⁰³⁾ Rozhodnutí ve věci SA.39250 (2014/N) – Portugalsko – Řešení krize Banco Espírito Santo, S.A.; rozhodnutí ze dne 16. dubna 2015 ve věci SA.41503 (2015/N) – Řecko – Řešení krize banky Panellinia prostřednictvím převodu na banku Piraeus (Úř. věst. C 325, 2.10.2015, s. 1); rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2015 ve věci SA.41924 (2015/N) – Itálie – Řešení krize (prostřednictvím likvidace) Banca Romagna Cooperativa (Úř. věst. C 369, 6.11.2015, s. 1).

8.3.1 Obnovení dlouhodobé životaschopnosti

- (191) Sdělení o bankovníctví z roku 2013 požaduje buď plán navyšování kapitálu, jehož cílem je zajistit, že budou čerpány všechny možné soukromé kapitálové zdroje dříve, než bude požádáno o státní podporu, nebo plán restrukturalizace určený k obnovení dlouhodobé životaschopnosti. Dlouhodobé životaschopnosti je dosaženo, pokud je banka schopna soutěžit vlastními prostředky na kapitálovém trhu při splnění příslušných regulačních povinností. Aby tak mohlo být učiněno, musí být banka schopna pokrýt všechny své náklady a poskytnout přiměřenou návratnost kapitálu. Podle bodu 17 sdělení o restrukturalizaci lze životaschopnosti dosáhnout také tím, že se jako řešení zvolí prodej banky.
- (192) Zúčastněné strany mají za to, že zvláštní správce zavedl opatření, jejichž cílem byla náprava organizačních nedostatků a nedostatků vnitřních kontrolních systémů Tercas. BPB dále tvrdí, že strukturální prvky ozdravného plánu byly vypracovány v rámci průmyslového plánu BPB na období 2015–2019.
- (193) Komise upozorňuje, že bez ohledu na formální žádost o zaslání tohoto plánu, která byla Itálii adresována, neobdržela plán restrukturalizace nebo oživení, který by uváděl obnovení dlouhodobé životaschopnosti.
- (194) Komise uznává možnost zohlednění plánů restrukturalizace předložených po provedení opatření rekapitalizace. Sdělení o bankovníctví z roku 2013 tuto možnost stanovuje především v případě, kdy je podpora oznámena a provedena jako podpora na záchranu podléhající přísným podmínkám. Vzhledem k tomu, že však záchranné opatření nebylo oznámeno, a s ohledem na dostupné informace, zejména nepřítomnost plánu restrukturalizace, Komise nemůže mít za to, že bylo kritérium obnovení dlouhodobé životaschopnosti doložené přítomností podrobného plánu restrukturalizace splněno.

8.3.2 Podpory omezené na nezbytné minimum a rozložení nákladů

- (195) Sdělení o restrukturalizaci, doplněné sdělením o bankovníctví z roku 2013, uvádí, že je třeba, aby příjemce podpory poskytl přiměřený příspěvek, aby se výše podpory omezila na nezbytné minimum a aby se omezilo narušení hospodářské soutěže a morální hazard. Za tím účelem stanoví, aby i) byly omezeny buď náklady na restrukturalizaci, nebo výše podpor a ii) náklady byly co možná nejvíce sdíleny akcionáři a podřízenými věřiteli.
- (196) Podle bodu 29 sdělení o bankovníctví z roku 2013 může Komise schválit podpůrná opatření jen poté, co příslušný členský stát prokáže, že veškerá opatření k omezení této podpory na nezbytné minimum byla využita v co největší možné míře. Za tímto účelem jsou členské státy vyzvány, aby předem nebo v rámci předkládání plánu restrukturalizace předložily plán navyšování kapitálu.
- (197) Podle bodu 44 sdělení o bankovníctví z roku 2013 platí, že „podřízený dluh se musí přeměnit nebo odepsat zásadně před poskytnutím státní podpory. Státní podpora nesmí být poskytnuta dříve, dokud se na vyrovnání ztrát nepoužil v plné výši vlastní kapitál, hybridní kapitál a podřízený dluh“.
- (198) Podle bodu 47 sdělení o bankovníctví z roku 2013 se v zájmu omezení podpory na nezbytné minimum musí co nejdříve zabránit odlivu prostředků.
- (199) Podle bodu 52 sdělení o bankovníctví z roku 2013 Komise schválí podporu na záchranu ve formě rekapitalizace (tím, že přijme předložení plánu restrukturalizace po provedení opatření) pouze v případě, že opatření na záchranu nebrání splnění požadavků tohoto sdělení na sdílení nákladů.
- (200) Komise podotýká, že vlastní jmění Tercas bylo zcela znehodnoceno.
- (201) Podřízené úvěry banky Tercas ve výši 189 milionů EUR (k 31. března 2014) na konsolidovaném základě (včetně dceřině společnosti Caripe) měly být nicméně přeměněny nebo odepsány v souladu s požadavky stanovenými ve

sdělení o bankovníctví z roku 2013 za účelem snížení nedostatku kapitálu a omezení výše podpor na nezbytné minimum. Komise upozorňuje, že žádná výše uvedená přeměna nebo odpis nebyly provedeny a že podle informací poskytnutých bankou Tercas vypršela splatnost podřízeného dluhu emitovaného holdingovou společností ve výši 36 milionů EUR, který byl uhrazen v prosinci 2014. Komise nemá k dispozici informace o splatnosti a úhradě podřízeného dluhu emitovaného bankou Caripe.

- (202) Komise má za to, že odliv prostředků spojený se splatností tohoto podřízeného dluhu a následná úhrada zásadně porušují podmínky, za kterých může být podpora na rekapitalizaci považována za slučitelnou podle sdělení o bankovníctví z roku 2013.
- (203) Zúčastněné strany tvrdí, že alternativa odepsání (bail-in) podřízeného dluhu nebyla v rámci italské právní úpravy právně schůdná a že dluh může být odepsán pouze v případě nucené likvidace. Sdělení o bankovníctví z roku 2013 stanoví prvky, včetně požadavku spoluúčasti investorů nebo věřitelů (záchranu zevnitř – bail-in), které Komise použije, aby stanovila, zda je státní podpora slučitelná s vnitřním trhem. Komise upozorňuje, že toto rozložení nákladů je možné v případě likvidace, jak jasně vyplývá ze souvislostí na základě rozhodnutí přijatého v případě Banca Romagna⁽¹⁰⁴⁾, kdy byla podpora poskytnutá Itálií schválena a byly dodrženy požadavky na rozložení nákladů v souvislosti s podřízeným dluhem.
- (204) Ačkoli zúčastněné strany odkazují na bod 42 sdělení o bankovníctví z roku 2013, Komise upozorňuje, že tento bod 42 se týká držitelů přednostních dluhů, a nikoli podřízených dluhů.
- (205) Zúčastněné strany poukazují rovněž na bod 45 téhož sdělení, který umožňuje odchýlit se od obecné zásady přeměny nebo odpisu podřízených dluhů, pokud by realizace takových opatření ohrozila finanční stabilitu nebo by vedla k nepřiměřeným výsledkům.
- (206) Komise upozorňuje, že sdělení nákladů ze strany držitelů podřízeného dluhu bylo v souladu se sdělením o bankovníctví z roku 2013 použito ve Slovinsku na velkou část celé bankovní soustavy členského státu⁽¹⁰⁵⁾ a v Portugalsku na třetí největší banku v zemi⁽¹⁰⁶⁾. Toto rozdělení nákladů bylo uplatněno ve velkém rozsahu také na španělskou bankovní soustavu před přijetím sdělení o bankovníctví z roku 2013, aniž byla ohrožena finanční stabilita a aniž to vedlo k nepřiměřeným výsledkům. Komise tedy nemůže uznat, že by vzhledem k omezené velikosti Tercas toto riziko existovalo. Ojedinelé případy, kdy Komise připustila výjimku z běžného rozdělení nákladů z důvodu nepřiměřených výsledků, jsou v daném případě bezvýznamné⁽¹⁰⁷⁾.
- (207) Komise dospěla k závěru, že držitelé podřízených dluhů nepřispěli v nejvyšší možné míře a intervence FITD není v souladu se základním prvkem sdělení o bankovníctví z roku 2013.
- (208) V předložených připomínkách FITD tvrdí, že restrukturalizační operace vedla k úplné rekapitalizaci Tercas prostřednictvím intervence BPB, která přispěla k navýšení kapitálu získáním kapitálu na trhu. Na druhé straně bod 34 sdělení o bankovníctví z roku 2013 stanoví, že po předložení plánu navyšování kapitálu musí členské státy určit zbytkový nedostatek kapitálu, jenž má být pokryt státní podporou. Jak je však uznáno v dokumentaci předložené BPB a Tercas, rekapitalizace ze strany BPB byla podřízena skutečnosti, že nedostatek kapitálu pokryje FITD před rekapitalizací ze strany BPB.

⁽¹⁰⁴⁾ Viz poznámka pod čarou č. 103.

⁽¹⁰⁵⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2013 ve věci SA.35709 (2013/N) – Slovinsko – Restrukturalizace Nova Kreditna Banka Maribor d.d. (NKBM) (Úř. věst. C 120, 23.4.2014, s. 1); : rozhodnutí Komise 2014/535/EU ze dne 18. prosince 2013 o státní podpoře SA.33229 (2012/C) – (ex 2011/N) – Restrukturalizace NLB – Slovinsko, kterou Slovinsko hodlá poskytnout bance Nova Ljubljanska banka d.d. (Úř. věst. L 246, 21.8.2014, s. 28); rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2013 ve věci SA.37690 (2013/N) – Slovinsko – Podpora na záchranu ve prospěch společnosti Abanka d.d. (Úř. věst. C 37, 7.2.2014, s. 1); rozhodnutí Komise C(2013) 9622 ze dne 18. prosince 2013 ve věci SA.37642 (2013/N) – Slovinsko – Náležitě ukončení činnosti společnosti Probanka d.d., (Úř. věst. C 69, 7.3.2014, s. 1) a rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2013 ve věci SA.37643 (2013/N) – Slovinsko – Náležitě ukončení činnosti společnosti Factor banka (Úř. věst. C 69, 7.3.2014, s. 1).

⁽¹⁰⁶⁾ Rozhodnutí ve věci SA.39250 (2014/N) Portugalsko – Řešení krize Banco Espírito Santo.

⁽¹⁰⁷⁾ Situace případu týkajícího se Tercas není srovnatelná s rozhodnutím o skupině Eurobank Group, ve kterém Komise přijala kritérium nepřiměřených výsledků ohledně případu, kdy stát plně zaručil opatření rekapitalizace, aniž by musel závěrem poskytnout nějaký kapitál, protože celý kapitál byl zajištěn ze soukromých zdrojů. Rozhodnutí Komise 2014/885/EU ze dne 29. dubna 2014 o státní podpoře SA.34825 (2012/C), SA.34825 (2014/NN), SA.36006 (2013/NN), SA.34488 (2012/C) (ex 2012/NN), SA.31155 (2013/C) (2013/NN) (ex 2010/N) poskytnuté Řeckem skupině Eurobank Group v souvislosti s rekapitalizací a restrukturalizací banky Eurobank Ergasias S.A.; podporou na restrukturalizaci ve prospěch banky Proton vytvořením a kapitalizací banky Nea Proton a dodatečnou rekapitalizací banky Nea Proton Helénským fondem finanční stability; řešením krizové situace banky Hellenic Postbank založením překlenovací banky (Úř. věst. L 357, 12.12.2014, s. 112).

- (209) BPB a Tercas dále tvrdí, že intervence za účelem dosažení cíle, a sice dlouhodobé životaschopnosti Tercas, byla omezena na nezbytné minimum. Své stanovisko dokládají těmito argumenty: 1) příspěvek FITD je v souladu s kritériem nejmenších nákladů, který stanovují stanovy FITD, 2) jednalo se o jedinou schůdnou alternativu s ohledem na zhoršení situace Tercas a potřebu najít kupujícího, 3) FITD přispěl pouze částečně v zájmu doplnění nedostatku kapitálu a obnovení minimálních kapitálových poměrů: v daném případě přispěl 265 milionů EUR (oproti potřebným 496 milionům EUR).
- (210) V této souvislosti Komise připomíná, že kritérium nejmenších nákladů, které stanovují stanovy FITD, je pro účely posouzení slučitelnosti opatření bezvýznamné. Ohledně slučitelnosti je jedinou relevantní analýzou v této souvislosti analýza, jejímž cílem je určit, zda je poskytnutá státní podpora dostatečná pro obnovení dlouhodobé životaschopnosti předmětného peněžního ústavu a zda je omezena na nezbytné minimum při dostatečně omezeném narušení hospodářské soutěže. Tvrzení, podle něhož byla poskytnutá podpora nižší než částka potřebná ke splnění kapitálových požadavků, nedokazuje, že byla podpora omezena na nezbytné minimum.
- (211) Jak je uvedeno v 194. bodě odůvodnění, Komise si je na základě poskytnutých informací jistá, že podpora byla skutečně dostatečná pro obnovení životaschopnosti. Podpora dále nebyla nepochybně omezena na nezbytné minimum, jelikož nedošlo k odpisu (bail-in) podřízených úvěrů.
- (212) Kromě toho, pokud byla intervence FITD provedena v souladu s postupem stanoveným ve sdělení o bankovníctví z roku 2013, náklady FITD mohly být dále sníženy úplným účetním odpisem podřízeného dluhu ve výši 169 milionů EUR (88 milionů EUR za Tercas-Cassa di Risparmio della Provincia di Teramo S.p.A a 81 milionů EUR za Caripe), s následným značným snížením nákladů členského státu. Tento odpis by byl právně přípustný v případě likvidace ⁽¹⁰⁸⁾.

8.3.3 Opatření omezující narušení hospodářské soutěže

- (213) Konečně v oddíle 4 sdělení o restrukturalizaci je uvedeno, že restrukturalizace peněžního ústavu by měla obsahovat opatření, která omezí narušení hospodářské soutěže. Tato opatření by měla být přizpůsobena konkrétním podmínkám na trzích, na kterých banka, jež přijala státní podporu, působí po restrukturalizaci.
- (214) Bod 34 sdělení o restrukturalizaci stanoví, že patřičné protiplnění za státní kapitál je jedním z nevhodnějších omezení narušení hospodářské soutěže, jelikož omezuje výši podpory.
- (215) Ohledně všech tří opatření Komise konstatuje naprostou nepřítomnost jakéhokoliv prvku zahrnujícího protiplnění za příspěvek FITD nebo poplatek za záruku a také nepřítomnost jakéhokoliv typu získání práv (neboli kmenových akcií) nebo podílu na případných budoucích příjmech. Taktéž chyběl mechanismus navrácení, který by umožnil navrácení podpory poskytnuté Tercas po obnovení životaschopnosti.
- (216) FITD uvádí, že v případě intervencí určených na pokrytí nedostatku kapitálu, jež mají umožnit převzetí hroudicího se podniku ze strany jiných subjektů, je obvyklé, že není stanoveno žádné protiplnění. Komise upozorňuje, že tyto intervence odpovídají poskytnutí podpory, jejímž bezprostředním účinkem bylo, že Tercas neodešla z trhu, k čemuž by bez této podpory jinak nepochybně došlo. Z toho důvodu musí být tyto intervence považovány za významné narušení hospodářské soutěže. Jak je uvedeno v 189. bodě odůvodnění, Komise považuje tato opatření za slučitelná s vnitřním trhem pouze tehdy, je-li podpora poskytnuta na základě řešení krize nebo s cílem podpořit náležitě ukončení činnosti.
- (217) FITD upozornil, že Komise dříve připustila nízkou úroveň nebo dokonce nepřítomnost protiplnění, například v případech Banco de Valencia (BVA) ⁽¹⁰⁹⁾, Banco Portugues de Negocios (BPN) ⁽¹¹⁰⁾ nebo Banco CAM ⁽¹¹¹⁾.

⁽¹⁰⁸⁾ Viz poznámka pod čarou č. 103.

⁽¹⁰⁹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 28. listopadu 2012 ve věci SA.34053 (12/N) – Španělsko – Rekapitalizace a restrukturalizace banky Banco de Valencia S.A. (Úř. věst. C 75, 14.3.2013, s. 1)

⁽¹¹⁰⁾ Rozhodnutí Komise 2012/660/EU ze dne 27. března 2012 o opatřeních SA. 26909 (2011/C), která provedlo Portugalsko za účelem restrukturalizace společnosti Banco Português de Negócios (BPN) (Úř. věst. L 301, 30.10.2012, s. 1).

⁽¹¹¹⁾ Rozhodnutí Komise K(2010) 4453 ze dne 29. června 2010 ve věci NN 61/2009 (61/N) Španělsko – Záchrana a restrukturalizace Caja Castilla-La Mancha (Úř. věst. C 289, 26.10.2010, s. 1).

- (218) V tomto ohledu Komise připomíná, že všechna tato rozhodnutí – pokud schválení nebylo uděleno pro podpory na řešení krize nebo podpory na náležité ukončení činností (189. bod odůvodnění) – byla přijata před tím, než vstoupilo v platnost sdělení o bankovníctví z roku 2013.
- (219) Komise dále zdůraznila, že ve všech třech případech, jichž se zúčastněné strany dovolávají, byla provedena zvláště podrobná opatření v souladu s požadavky sdělení o restrukturalizaci. Ve všech třech případech to vedlo ke zmizení banky a její ochranné známky z trhu. V každém z těchto případů bylo dále zvláště významné omezení hospodářské činnosti (snížení počtu poboček o přibližně 50 % a snížení počtu zaměstnanců o přibližně 35 % v případě CAM, snížení počtu poboček o přibližně 90 % a snížení počtu zaměstnanců o přibližně 50 % v případě BVA, 65 % snížení rozpočtu a ukončení všech oblastí činnosti včetně retailového bankovníctví v případě BPN).
- (220) Komise připomíná, že co se týče Tercas, počet poboček a zaměstnanců bude nakonec snížen o přibližně [...] %, zatímco všechny oblasti činnosti zůstanou v provozu. Kromě toho ochranná známka Tercas nadále existuje a ekonomické činnosti jsou nadále vykonávány v předchozí oblasti podnikání.
- (221) Na základě toho Komise dospěla k závěru, že navzdory tvrzení FITD, BPB a Tercas nedosahuje reorganizace Tercas rozsahu jimi uvedených příkladů a neodůvodňuje zcela chybějící protiplnění za opatření.
- (222) FITD dále tvrdí, že dopad operace na trh je sám o sobě omezen s ohledem na omezenou velikost a zeměpisný rozsah působnosti banky Tercas, která působí převážně v regionu Abruzzo.
- (223) Podle dostupných statistik italské centrální banky ke konci roku 2014 však v regionu Abruzzo působilo 12 bank, mezi nimi nejméně jedna velká evropská finanční instituce. Vzhledem k tomu, že Tercas působí ve finančním odvětví, přičemž v roce 2011 měla v regionu Abruzzo 163 poboček, a že soutěží s řadou dalších evropských finančních institucí, které mají pobočky v tomtéž regionu, každá poskytnutá výhoda vede k případnému narušení hospodářské soutěže.
- (224) S ohledem na chybějící protiplnění za intervenci FITD a poměrně mírné omezení ekonomické činnosti banky Tercas ve spojení se zachováním ochranné známky Tercas má Komise za to, že nejsou provedena dostatečná ochranná opatření pro omezení případných narušení hospodářské soutěže.

8.4. Závěr týkající se posouzení slučitelnosti s vnitřním trhem

- (225) Stručně řečeno nemá Komise žádný důvod se domnívat, že jsou všechna tři opatření slučitelná s vnitřním trhem.
- (226) Předložená dokumentace zejména prokazuje, že opatření nestanovují sdílení nákladů, které požaduje sdělení o bankovníctví z roku 2013, a nesplňují kombinované požadavky nezbytné pro slučitelnost podpory na restrukturalizaci s vnitřním trhem, tedy obnovení dlouhodobé životaschopnosti, omezení podpory na nezbytné minimum a přijetí opatření omezujících narušení hospodářské soutěže.

9. NAVRÁCENÍ PODPORY

- (227) Podle Smlouvy a ustálené judikatury Soudního dvora je Komise v případě, že zjistí, že podpora není slučitelná s vnitřním trhem, oprávněna rozhodnout, že dotčený stát tuto podporu zruší nebo upraví⁽¹¹²⁾. Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že povinnost státu zrušit podporu, kterou Komise prohlásila za neslučitelnou s vnitřním trhem, slouží k obnovení dřívějšího stavu⁽¹¹³⁾.

⁽¹¹²⁾ Viz věc 70/72, *Komise v. Německo*, EU:C:1973:87, bod 13.

⁽¹¹³⁾ Viz spojené věci C-278/92, C-279/92 a C-280/92, *Španělsko v. Komise*, EU:C:1994:325, bod 75.

- (228) Soudní dvůr v tomto ohledu stanovil, že tohoto cíle je dosaženo, jakmile příjemce navrátí částky protiprávní podpory, čímž ztratí výhodu, kterou měl na trhu ve vztahu ke svým soutěžitelům, a obnoví se stav, který předcházel poskytnutí podpory ⁽¹¹⁴⁾.
- (229) V souladu s judikaturou čl. 16 odst. 1 nařízení Rady (EU) č. 2015/1589 ⁽¹¹⁵⁾ stanoví, že „je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil“ a že „Komise nebude vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Unie“.
- (230) Ani Itálie, ani zúčastněné strany formálně nepožádaly, aby nebylo uloženo navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Unie. Nicméně s ohledem na výměnu informací s Itálií a zúčastněnými stranami se Komise domnívá, že se zdá být oprávněné posoudit, zda by byl v daném případě příkaz k navrácení prostředků v rozporu s obecnými zásadami práva Unie.
- (231) S ohledem na odkaz na intervence systémů pojištění vkladů podle bodu 63 sdělení o bankovníctví a předchozí rozhodovací praxi Komise ⁽¹¹⁶⁾ v červnu 2014 žádná banka a žádný členský stát nemohly spoléhat na to, že intervence systémů pojištění vkladů nemusí být považovány za státní podporu. Kromě toho žádný příjemce protiprávní podpory nemůže mít legitimní očekávání ohledně zákonnosti podpory před tím, než Komise ve smyslu čl. 108 odst. 3 Smlouvy přijme v tomto ohledu konečné rozhodnutí.
- (232) Mimoto Komise v zásadě posoudí slučitelnost podpůrných opatření na základě kritérií platných ke dni přijetí rozhodnutí. Kritéria slučitelnosti uvedená ve sdělení o bankovníctví z roku 2013 se začala uplatňovat od 1. srpna 2013, tedy 11 měsíců před poskytnutím opatření. Nemohly tudíž existovat problémy právní jistoty přičitatelné skutečnosti, že sdělení o bankovníctví z roku 2013 bylo přijato nedávno.
- (233) Komise dále podotýká, že navrácení podpory představuje běžný důsledek záporných rozhodnutí v případech neoprávněných podpor a jako takové nemůže být považováno za nepřiměřené opatření.
- (234) Judikatura soudních orgánů Unie mimoto jasně definovala případy, kdy může být členskému státu přiznána naprostá nemožnost provést příkaz k navrácení. Konkrétně pokud je rozhodnuto o zpětném vymáhání podpory, neznemožňují navrácení finanční nesnáze, kterým musí čelit příjemce podpory. Komise tedy dospěla k závěru, že v daném případě se nelze dovolávat nemožnosti provést navrácení.
- (235) Jelikož tudíž byla dotčená opatření provedena v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy, a jsou tedy považována za protiprávní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, a jelikož navrácení není v rozporu s obecnou zásadou práva Unie, je třeba přistoupit ke zpětnému vymáhání za účelem obnovení stavu, který byl na trhu před poskytnutím opatření. Navrácení podpory se vztahuje na období, ve kterém příjemce výhody dosahoval, tj. na období mezi okamžikem, kdy mu byla podpora poskytnuta, do dne jejího skutečného navrácení, a částky musí zahrnovat rovněž úroky až do data skutečného navrácení. V daném případě je datem poskytnutí podpory podniku datum výplaty příspěvku v případě opatření 1 a datum zřízení záruky v případě opatření 2 a 3.

10. ZÁVĚR

- (236) Komise vyvodila závěr, že Itálie protiprávně přijala opatření 1, nevratný příspěvek ve výši 265 milionů EUR, opatření 2, záruku ve výši 35 milionů EUR na pokrytí úvěrových expozic vůči [...] s prvkem podpory ve výši

⁽¹¹⁴⁾ Viz věc C-75/97, *Belgie v. Komise*, EU:C:1999:311, body 64 a 65.

⁽¹¹⁵⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

⁽¹¹⁶⁾ Viz rozhodnutí ve věci SA.33001 (2011/N) – Dánsko – Část B – Změna dánského režimu likvidace úvěrových společností, s. 1. body 43 až 49; rozhodnutí ve věci SA.34255 (2012/N) – Španělsko – Restrukturalizace CAM a Banco CAM, Úř. věst. C 173, 19.6.2013, body 76 až 87; rozhodnutí ve věci SA.37425 (2013/N) – Polsko – Režim řádného ukončení činností úvěrových družstev, body 44 až 53.

0,14 milionu EUR, a opatření 3, další nevratný příspěvek ve výši 30 milionů EUR, což představuje státní podporu v celkové výši 295,14 milionu EUR poskytnutou dne 7. července 2014 v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie. Tato nezákonná a neslučitelná podpora tedy bude i s příslušnými úroky zpětně vymáhána od příjemce podpory banky Tercas,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora poskytnutá prostřednictvím přijetí opatření 1, nevratného příspěvku ve výši 265 milionů EUR, opatření 2, záruky ve výši 35 milionů EUR na pokrytí úvěrových expozic vůči [...] s prvkem podpory ve výši 0,14 milionu EUR, a opatření 3, dalšího nevratného příspěvku ve výši 30 milionů EUR, celkem 295,14 milionu EUR, které Itálie protiprávně poskytla ve prospěch banky Tercas dne 7. července 2014 v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, je neslučitelná s vnitřním trhem.

Článek 2

1. Itálie zajistí navrácení podpory uvedené v článku 1 příjemcem.
2. Částky, které mají být navráceny, zahrnují úroky od data, kdy byly uvedené částky dány příjemci k dispozici, až do dne jejich skutečného navrácení.
3. Úroky se vypočítají na základě složené úrokové sazby v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ⁽¹¹⁷⁾ a nařízení Komise (ES) č. 271/2008 ⁽¹¹⁸⁾, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004.

Článek 3

1. Navrácení podpory uvedené v článku 1 se provede bezodkladně a účinně.
2. Itálie zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno ve lhůtě čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

Článek 4

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí poskytne Itálie Komisi tyto informace:
 - a) celkovou částku (jistinu a úroky), kterou má příjemce navrátit;
 - b) podrobný popis již přijatých a plánovaných opatření k dosažení souladu s tímto rozhodnutím;
 - c) dokumenty prokazující, že příjemci bylo uloženo navrácení podpory.

⁽¹¹⁷⁾ Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1)

⁽¹¹⁸⁾ Nařízení Komise (ES) č. 271/2008 ze dne 30. ledna 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 82, 25.3.2008, s. 1).

2. Itálie Komisi průběžně informuje o pokroku při provádění vnitrostátních opatření přijatých k provedení tohoto rozhodnutí až do úplného navrácení podpory uvedené v článku 1. Na žádost Komise neprodleně předá všechny informace o již přijatých a plánovaných opatřeních pro dosažení souladu s tímto rozhodnutím. Poskytne rovněž podrobné informace o výši podpory a úroků, které již příjemce navrátil.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 23. prosince 2015

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise
